

မိုးညှင်းသိင်္ဂီကျောင်းတိုက်
စိုင်းလှဆရာတော် အရှင်ဓမ္မာပဏ္ဍိတ

အဖော်ကျောင်း

တရားစာန်းဝင်ယောဂီများအတွက်သာ (သီးသန့်)

(ဒုတိယအကြိမ်)

ပိုင်းလော့ဆရာတော်
အရှင်ဇေယျပဏ္ဍိတ

(မိုးကုတ်မွေကတိက)

စိုးညွှင်းသိင်္ဂီကျောင်းတိုက်

အချိန်တိုင်း တွေးနေရင်း ထဝဝပြောင်းနေသည်
Bhave (Life) is Always Changing All The Time
While Thinking

ပိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အရဟတော - တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးသန့်ရှင်းတော်မူ၍ မကောင်းမ၍ တရားတို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ပင် ပြုတော်မမူ၊ စိတ်တော်ကပင် ကြံစည်တော်မမူသဖြင့်၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော် မူထိုက်ပါပေထသော...

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားနှင့် အလုံးစုံသော တရားတော်မြတ်တို့ကို ဆရာ မကူ သယံဇာတ ဉာဏ်မြတ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင် တပ်အပ် ထင်ထင် သိ မြင်တော် မူနိုင်ပါပေထသော...

တဿ ဘဂသတော - ထို ဘုန်းတော် အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ တန်းခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား

နမော - ရိုသေမြတ်နိုး မာန်ညွတ်ကျိုး၍ ရိုခိုးခြင်းသည်...

အတ္ထု ဘဝတု - စင်စစ်မသွေ ဖြစ်ကြပါစေ ကုန်သတည်း... ။

(သာဓု သာဓု သာဓု)

ပိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ယောဂီတွေ သီလ အကျဉ်းဆောက်တည်ရအောင်...

အဟံဘန္တေ တိသရေဏနသဟ အာဇီဝဠမက သီလံ သမာဓိယာမိ။

အရှင်ဘုရား ဘုရားတပည့်တော်သည် ဘဝသုံးထပ် ဘုံ သုံးရပ်၌ အတုမရှိ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသက်ထက်ဆုံး မှီဝဲဆည်းကပ် သိမှတ်ပါသည် ဘုရား။

အရှင်ဘုရား ဘုရားတပည့်တော်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော် မူအပ်သော တရားတော်မြတ်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသက်ထက်ဆုံး မှီဝဲ ဆည်းကပ်သိမှတ်ပါသည် ဘုရား။

အရှင် ဘုရားတပည့်တော်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တပည့်သားဖြစ်သော သံဃာတော်မြတ်တို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသက်ထက်ဆုံး မှီဝဲဆည်းကပ် သိမှတ်ပါသည် ဘုရား။

ရှစ်ပါးသော အာဇီဝ သီလတော်မြတ်ကိုလည်း ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ပါသည် ဘုရား။

အရပ်ဆယ်မျက်နှာ၌ ရှိကြကုန်သော အနန္တ စကြာဝဠာနေ အနန္တများစွာ သတ္တဝါ လူ နတ် ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် ဘေး ရန် ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ။ ဒေါသ ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ။ ဆင်းရဲ ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ။ ကောင်းကျိုးလိုရာ ပြည့်ဝကြ၍ နှလုံး စိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ။

ဣဒံမေပုညံ အာသုက္ခယံ ဝဟံဟောတု ဣဒံမေသီလံ နိဗ္ဗာနဿ၊ ပစ္စယောဟောတု။

(တိသရဏေသဟ အာဇီဝဠမကသီလံ သာဓုကံကတွာ၊ ဓမ္မာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေဝ။)

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

စက်ဝိုင်းဒေသနာတော်... ပူဇော်ကြပါဦး...

(မူလ နှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များ နှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ် မူလ၊ ဝဋ် သုံးဝနှင့်၊ ကာလ သုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို အလွတ်ကျက်မှတ်၊ သီစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။)

စက်ဝိုင်းဒေသနာ အဖွင့် ပူဇော်ပါဦး...

- ၁။ မူလနှစ်ဖြာ --- အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ ။
- ၂။ သစ္စာနှစ်ခု --- သမုဒယသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ ။
- ၃။ လေးခုအလွှာ --- အတိတ် အကြောင်း တလွှာ၊ ပစ္စုပ္ပန် အကျိုး တလွှာ၊ ပစ္စုပ္ပန် အကျိုးတလွှာ၊ အနာဂတ် အကျိုး တလွှာ ။
- ၄။ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး --- အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ ။
- ၅။ သုံးပါးအစပ် --- သင်္ခါရနဲ့ ဝိညာဏ် တစပ်၊ ဝေဒနာနဲ့ တဏှာ တစပ်၊ ကမ္မဘဝနှင့် ဇာတိ တစပ် ။
- ၆။ ဝဋ်သုံးဝနှင့် --- ကိလေသဝဋ် သုံးပါး (အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်) ၊ ကမ္မဝဋ် နှစ်ပါး (သင်္ခါရ နှင့် ကမ္မဘဝ) ၊ ဝိပါကဝဋ် ရှစ်ပါး (ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ဇာတိ (ဥပပတ္တိဘဝ)၊ ဇရာ၊ မရဏ)
- ၇။ ကာလသုံးဖြာ --- လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ၊ ယခုဖြစ်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ နောင် ဖြစ်လတ္တံ့ အနာဂတ်ကာလ။
- ၈။ ခြင်းရာနှစ်ဆယ် --- အတိတ် အကြောင်းအခြင်းအရာ ငါးပါး။ (အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ) ပစ္စုပ္ပန် အကျိုး အခြင်းအရာငါးပါး။ (ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ) ပစ္စုပ္ပန် အကြောင်း အခြင်းအရာ ငါးပါး (တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ) အနာဂတ် အကျိုး အခြင်းအရာ ငါးပါး (ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ)

ဤရှစ်သွယ်ကို အလွယ် ကျက်မှတ် သီစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း... ။

(သာဓု သာဓု သာဓု)

ပိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ဂေါတမ ဘုရားလက်ထက် အခါတုန်းက ပဉ္စက ပုဏ္ဏား လင်မယား ဆိုတာရှိတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ ဘုရားလက်ထက်တုန်းက အခုလို တရားတွေကို ဆောင်ခဲ့ဘူးတယ်။ “သောတာပန်” တော့ မဖြစ်ခဲ့ဘူးပေါ့။ ဘုရားရှင်က သတ္တဝါတွေကို ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်တဲ့အခါမှာ သူတို့ လင်မယားကို သွားတွေတယ် ပဉ္စက ပုဏ္ဏား လင်မယားလို့ခေါ်တယ်။ တစ်နှစ်မှာ ငါးကြိမ် လှူလို့ ပဉ္စကလို့ ခေါ်တာကိုး။

ဘုရားရှင်က ဆွမ်းစားချိန် (ထမင်းစားချိန်)မှာ သူတို့ အိမ်ရှေ့မှာ ဆွမ်းခံ ရပ်တယ်။ ပုဏ္ဏားကြီးက လမ်းဘက် ကျောပေးထားတယ်။ ပုဏ္ဏားမက လမ်းဘက်ကို လှည့်လို့ပေါ့။ ထမင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် စားနေကြတာ၊ ဘုရားရပ်တာ မြင်တော့ ဘယ်သူ မြင်မှာလည်း။ ပုဏ္ဏားမကြီးက မြင်မှာ၊ ပုဏ္ဏားမကြီးက မြင်တော့ကာ မြင်တယ်ဆိုရင် မနောထင်တာပေါ့။ စိတ်ကူးကလေး ဆက်တော့ ပျင်း စိတ်ကလေး နဲ့နဲ့ ပေါ်လာတယ်။ ပုဏ္ဏားကြီး မြင်ရင် လှူမယ် ထင်တယ်။ လှူလို့ရှိရင် ငါ ထပ်ချက်နေမှာလို့ သွားတွေတယ်။ အဲဒီတော့ ဘုရားရှင်ကို မသိမသာ ခေါင်းလေး ခါပြတယ်နော်။

ခေါင်းခါပြတော့ ဘုရားရှင်က ရွှေ့တော့ရွှေ့တယ်။ သတ္တဝါတွေကို ချွတ်တဲ့နေရာမှာ သနားတော်မူလို့ နောက်ကိုမရွှေ့ဘဲ ရှေ့ကိုရွှေ့တယ်။

ဘုရားကရွှေ့တော့ ဒါကိုမြင်ပြီး ပုဏ္ဏားမက ကြိတ်ပြီး ပြုံး မိတယ်တဲ့။ ပြုံးတာ သူက ဘုရားကို မုန်းလို့ မဟုတ်ဘူး။ သူပြုံးနေတာကို ပုဏ္ဏားကြီး တွေသွားပြီး နောက်လှည့်ကြည့်တဲ့အခါ ဘုရားကို တွေ့သွားတယ်။

သူတို့တွေဟာ ဘုရားကိုကြည့်ညှိတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာတော့ မဟုတ်ဘူး။ အမျိုးဇာတ်ကို ကြည့်ညှိတာကိုး.. ပုဏ္ဏားမျိုးတွေဟာ ဗြဟ္မာကြီးတွေရဲ့ ခံတွင်းက မွေးတာလို့ အချို့ဆိုတယ်။ အဲဒါ မြတ်တယ်တဲ့။ ကျန်တာတွေကတော့ သူ့စိတ်ကူးနဲ့ပေါ့ ပခုံးတွေ၊ ဗိုက်တွေ၊ ချက်တွေ၊ ခြေထောက်တွေက ဖွားတာတဲ့။ သိပ် ဆင်းရဲလို့ နိမ့်လို့ရှိရင် ခြေဖဝါး က ဖွားတာပေါ့။ အဲဒီလို အမျိုးဇာတ်ခွဲတာ အခုထိ အိန္ဒိယမှာ ရှိသေးတယ်။

အဲဒီလို... အမျိုးဇာတ်ကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လေးစားတာကိုး။ အဲဒီတော့.. ဘုရားကြတော့ အင်မတန် မြင့်မြတ်တဲ့ အမျိုးဖြစ်နေတာကိုး.. “**ပုဏ္ဏားမကြီးနော် ဒီလောက် အမျိုးဇာတ်ကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မလေးမစား လုပ်နေရလား**” လို့ မာန် လိုက်သေးတယ်။ ထမင်းပန်းကန် တစ်ဝက်က မစားရသေးဘူး။ ‘ကိုင်’ သွားပြီးတော့..

“အရှင်ဘုရား - တစ်ဝက်က မစားရသေးပါဘူး၊ လှူလို့ ရပါသလား” လို့ မေးလျှောက်တယ်။

ဘုရားရှင်ရဲ့ ရုပ် လက္ခဏာ (၃၂)ပါး ပြည့်တာလဲ ပုဏ္ဏားတွေ သိနေတယ်။ ဘုရင့်သား ဆိုတာလည်း သိတယ်။ စကြာမင်း ဖြစ်နိုင်မှန်းလည်း သိတယ်။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်က ဘုရင်တွေ ကိုးကွယ်နေတာကို ကိုယ်တိုင် ကြားနေရတာကိုး။

သူ့ရဲ့သတ္တိအရှိန်ကို ဘုရားက သိထားတယ်။ အမျိုးဇာတ်.. မာန်ကြီးတဲ့ သူ့ကို မာန်လည်း ချချင်တော့.. ဘုရားရှင် အမိန့်ရှိ လိုက်တာက “**ဒို့များ ရဟန်း ဆိုတာကွယ်... သူပုန်းစားများကဲ့သို့ အကြွင်းအကျန် လှူရင်လည်း စားကောင်းပါတယ်**” လို့ အမိန့်ရှိလိုက်တာ သူ့ရင်ထဲ တော်တော် ခံစားသွားရတယ်။ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ပြီးတော့ “အထဲ ကြွပါဦး” လို့ ပင့်ပြီးတော့..

“အရှင်ဘုရား.. ရဟန်းဆိုတာ ဘယ်လို ကျင့်ရပါသလဲ” လို့.. ထပ်မေးတယ်။

အဲဒီတော့မှ ဘုရားရှင်က ဒွါရ ခြောက်ပါး ခန္ဓာငါးပါး၊ အာရုံ ပေါ်တာ၊ မနောထိ ပေါ်တာ၊ တဏှာ အစပ်-ဆက်ပုံ၊ ဖြတ်ပုံ ဖြတ်နည်းနဲ့ တစ်ကွ ကိလေသာတွေကို တွန်းလှန် ပယ်သတ်ပြီး နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ “**စိတ် အမြင်မှား**

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

မလာအောင် ပယ်သတ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကြီးစားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန်းခေါ်တယ်” လို့ ဘုရားက တရားဟောချလိုက်တယ်။

တစ်ထိုင်တည်းမှာပဲ.. ပုဂ္ဂားကြီးရော၊ ပုဏ္ဏားမကြီးရော အနာဂါမ် ဖြစ်ကြတယ်။

အဲဒီမှာ... စာရေးတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားက “ပုဂ္ဂားကြီး အနာဂါမ် ဖြစ်တာ၊ ကျေနပ်ချင် ကျေနပ်မယ်။ ပုဏ္ဏားမကြီး အနာဂါမ်ဖြစ်တာတော့ ကျေနပ်ချင်မှ ကျေနပ် ကြလိမ့်မယ်... မကျေနပ် မရှိကြပါနဲ့... မျက်နှာကြီးလို့ပါ” တဲ့။

ဘာတဲ့လဲ...

(မျက်နှာကြီးလို့ပါ.. ဘုရား။)

ဒီတရားတွေကို ဆောင်ခဲ့တဲ့ သတ္တိ၊ ဘုရားနှုတ်တော်က ဟောတဲ့တရားတွေကို ဆောင်ခဲ့တဲ့ သတ္တိ ရှိလို့ပါတဲ့ သဘောပေါက်လား။

အဲဒီ မျက်နှာက ကြီးတယ်လေ၊ ဘုရားရှင် ကတောင် လာ ဟော ပေးရတာ၊ ဘာတဲ့လဲ...၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်တောင် လာ ဟော ပေးရတာ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီတရားတွေကို ရွတ် ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ဆောင်တဲ့ ရဟန်း သံဃာတော်တွေ၊ ကျောင်းတွေ၊ စာသင်တိုက်တွေမှာ ရှိတဲ့ သံဃာတော်တွေ၊ လူတွေရောပေါ့။ ဘုရားရှင်ရဲ့... နှုတ်တော်က ထွက်တဲ့ တရားတွေကို ဆောင်တဲ့ အခါမှာလည်း ဝမ်းသာရမှာ၊ သဘောပေါက်လား။

ဝမ်းသာရမှာက သောတာပန် မဖြစ်နဲ့ဦး၊ အရိယာမဂ် မဖြစ်နဲ့ဦး၊ ဒီတရားတွေ ဆောင်နိုင်တာနဲ့ကို “အား” ရှိနေပြီ... သဘောပေါက်လား။ သတ္တိကိန်းတာနဲ့ အလွတ်ရရင်တောင် အားရှိနေပြီ။

အခု အလွတ်ရပြီးလား ။ စက်ဝိုင်း ဒေသနာကို.. ကဲ မျက်စိမှိတ် ဆိုကြည့်ပါ။

(မူလနှစ်ဖြာ... သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း)

(သာဓု သာဓု သာဓု)

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

တကယ်တော့ ဘုန်းဘုန်းတို့ အခု သင်တဲ့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူတဲ့ တရားတော်တွေဟာ တကယ်ကို ထင်ထင်ရှားရှား တကယ်ရှိတဲ့ သဘောတွေကို ထင်ထင်ရှားရှား တကယ်ရှိတဲ့သဘောတွေကို ဘုရားရှင်က အမည်ပေးထားတာလို့ မှတ်နေပါ။

“တကယ်သုံးရတဲ့ လောက အသုံးတွေဟာ အထင်အရှား မရှိတာတွေကို သမုတ်တာ” လို့ မှတ်ပါ။ လူတွေ သုံးတာက အခေါ်အရှိကိုသာ သုံးနေကြတာ။

“ဘုရား ဉာဏ်အမြင်နဲ့ ကြည့်တော့ ပရမတ္ထနယ်မှာ သတ္တဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်လို့ မရှိပါဘူး” တဲ့။

တကယ် မွေ သဘောသက်သက်သာ အစဉ်တန်းတာလို့ မှတ်ရမယ်။ လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီးတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒီပနီ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်ကြီး ဖွင့်ဆိုတဲ့အခါမှ သိရတယ်။

(အဝိဇ္ဇာမှ အစဖြာ၍ ဇရာ - မရဏ အဆုံးပြသည်။)

ဓမ္မအပြား တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ဤကား လူ ပဲ၊ ဤလျှင် နတ် ပဲ၊ အထင်လွဲလျက် တစ် လည်လည် ဝဋ် နွယ် ရှည်၏။ လို့ ပြတယ်။

ရှည်လေသမျှ အနန္တကား၊
သုခ ဟူသည် မြူမှု မကွက်၊
အဆက်ဆက်လျှင် သက်သက် ဒုက္ခ၊
ဓာတ်မှန် ရသည်၊
ဘဝ ဤကိုယ် ဖြစ်ထုံးတည်း ။ ... လို့ဆိုတယ်နော်။

ဘုန်းဘုန်းတို့ ဒီတရားရဲ့အနှစ်ပေါ့၊ အားလုံး ဉာဏ်ထဲမှာ ရှင်းသထက် ရှင်းစေချင်က ဉာဏ် တည့်လို့ရှိရင် အရှုခံ တရားအားလုံးသည် သတ္တဝါ အထည် မရှိစေရဘူး နားလည်မလား။

စကားလုံး မရှိဘူး၊ ဒီ ဓမ္မသဘော အစဉ်တွေပဲ တန်းတာလို့ နားလည်ရမယ်နော်။ ဒါကို နားလည်သွားလို့ ရှိရင်တော့ သာသနာတွင်း သား အစစ် ဖြစ်ပြီလို့ မှတ်ရမယ်။ သဘောပေါက်လား.. ။

အခု အားလုံး ထင်ထားတာက ငါ ရှိတယ်။ ငါ့ ကိုယ်လုံးရှိတယ်၊ ငါ့ အိမ် ရှိတယ်၊ ငါ့ ပတ်ဝန်းကျင် ရှိတယ်၊ ငါ့ စီးပွား ရှိတယ်၊ ငါ့မှာ လုပ်စရာ အနာဂတ်တွေရှိတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာတွေ ရှိတယ်။ လောလောဆယ်မှာလည်း ပြဿနာတွေ အများကြီး ရှိတယ် ထင်မနေဘူးလား။ တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါတွေနော်... ။

အဲဒါတွေ အကုန် ရှင်းသွားတာ၊ ဒီတရားနဲ့ ရှင်းလို့ရတာ။ တစ်ခါ လောကီဘက်က တစ်ဆင့်တက်ဦး၊ လာမယ့် အနာဂတ် အကျိုးတရားတွေ လိုချင်တယ်။ စီးပွား တက်ချင်တယ်၊ အကြွေးရှိလည်း အကြွေး ကြေချင်တယ် အိမ်တွေ အိုးတွေနဲ့ စိတ်ချရလောက်အောင် ရှိချင်တယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီလို ရှိချင်တယ်ဆို ဘာလုပ်သင့်တယ် ဆိုတာကို ဟောပြီးသား နားလည်မလား။ ချမ်းသာတဲ့လမ်းကို ဘုရားက ပေးပြီးပြီ ။ နားလည်မယ်နော်... ။

တစ်ခါ လောကဓံ ခံနိုင်မယ့် တရားကိုလည်း ဘုရားက ပေးထားပြီးပြီ။ ရုတ်တရက် မသေခင်မှာ လောကဓံ မျိုးစုံ ကြုံခဲ့သော်၊ ထွက်လမ်းကို ဘုရားက ပေးထားပြီးသား။ သေခဲ့သော်လည်း အပယ် မကျအောင်.. ဘုရားက နည်းလမ်း ပေးထားပြီးသား နားလည်မလား။

ပိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

အင်မတန်ကောင်းတဲ့ နည်းပညာ.. အစစ်အမှန် ဖြစ်သောကြောင့် သေချာမှတ်နေော်... ။

အထက် ဘဝက ပြဟောပြည်ထိ မဆုံးအောင် ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးကို အချိန်အထိ ပူဇော်ကြတုန်း ကြည်ညိုကြတုန်း.. နားလည်မယ်နေော်... ။

ပြဟောပြည်မှာလည်း အုတ်အုတ် ကျွတ်ကျွတ် နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀) ကျော်ဆိုတာ နတ်ပြည်မှာ ရက်ပိုင်းပဲ ရှိသေးတာ။ ပူဇော်လို့ မဝ ကြသေးဘူး ကြည်ညိုလို့.. မဝ ကြသေးဘူးနေော်... ။

ဒီတော့ ဒီတရားဆိုတာ ဘုန်းဘုန်းတို့အတွက် **"အဖော်ကောင်းတရား"** နော်။ ဘယ်လိုမှတ်ရမလဲ

(အဖော်ကောင်း တရားပါ.. ဘုရား။)

"အဖော်ကောင်း"

"အဖော်ကောင်း" ဆိုတာ စကားလေးတစ်ခု ဘယ်ကနေ ရလဲဆိုတော့ **"အဖော်မွန်"** ဆိုတဲ့ စကားက **"အာနန္ဒာ မထေရ် ဥဒါန်း"** ထဲမှာ ဘုန်းဘုန်း ဖတ်လိုက်ရတာ။ အာနန္ဒာမထေရ် အရှင်မြတ်က ဘုရားမရှိတဲ့နောက် ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီးတဲ့နောက် သူ့နေရာကနေ ခံစားကြည့်ပေါ့။ နှစ်လုံးလုံး ဘုရားနားမှာ မပြတ်မလပ် ပြုစုနေတာ သွားအတူ လာအတူပေါ့နေော်။

ည ဆိုလည်း အိပ်တယ်မရှိပါဘူး။ မီးတုတ်နဲ့ ဘုရားကျောင်းနားမှာ နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ် ပတ်တယ်၊ ပတ်ပြီး ဘုရားလိုအပ်တဲ့ မျက်နှာသစ်တော်ရေက အစ ပြုစုပြီးတော့ကာ အလိုက်တသိ နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ သွားလေရာ ပါတော့၊ ဘုရားကို (လူလိုပြောရင်) အင်မတန် ချစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့။

ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့မယ်ဆိုတာ.. သိတော့ သောတာပန်ပဲ ရှိသေးတော့ မျက်ရည် မထိမ်းနိုင်ပါဘူး။ တစ်နေရာမှာ (ဘုရား ကွယ်ရာမှာ) သွားငို နေတာပေါ့..။

အဲဒါ ဘုရားသိတော့ ပူလွန်းအားကြီးတဲ့ သူ့ကို၊ အပူငြိမ်းအောင် ဘုရား အမိန့်ရှိခဲ့တယ်နေော်။

ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက်ကျရင်တော့ သင် အရဟတ္တဖိုလ် ရောက်လိမ့်မယ်လို့" မိန့်ခဲ့ဘူးတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အဲဒီလို.. မပြောဘူး ဘူး။

ဘုရား မရှိတဲ့နော် ပရိနိဗ္ဗာန် စံသွားပြီဆိုတော့ ဓါတ်တော်လည်း ပူဇော်ပြီးရော ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဆီ ပြန်လာတာ.. ပြန်လာတဲ့ အခါကျတော့ ကျောင်းတော်မှာ သံဃာတွေမှ မရှိတော့တာ၊ ဘုရားမရှိတော့ ဘုရား ကျောင်းတော် ဝင်တော့ ကျောင်းတော်ကြီးက.. ခြောက်သွေ့လို့ ဒါပေမယ့် ဗောဓိပင်တော့ ရှိတယ်နေော်။

အဲဒါ ခြောက်သွေ့လို့ ပင့်ကူ တက်တာတက်၊ ဖုန်တက်တာတက်ပေါ့ အဲဒါတွေ ကြည့်ပြီးတော့ ကျောင်းတော်ထဲဝင်ပြီး သန့်ရှင်းရေးလုပ် သူ့မှာတော့ လက်ရာခြေရာ မြင်ယောင်နေတာ မဟုတ်ဘူး... ။

မြင်ယောင်ပြီးတော့ကာ မနက်ကျရင်လည်းပဲ စောစောထ၊ ဘုရားရှိဘိသကဲ့သို့ မျက်နှာသစ်တော်ရေပါ ဘုရား၊ တံပူပါ ဘုရား... နဲ့ပေါ့။ သူ့နေရာကနေ တွေးကြည့်နေော်။ ဘယ်လောက် လွမ်းလွမ်းဆွေးဆွေး ရှိမလဲ။ သူ့မှာ အဖော်မဲ့ နေတာကိုး...

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

နောက်တော့သူ... ဘုရား အမိန့်ရှိခဲ့တဲ့ တရားသဘောကို သဘောပေါက်ပြီး တရားကို အဖော်လုပ်တော့ပေါ့။ မပြတ်မလပ် ပွားများလိုက်တာ နောက်ပိုင်း ရဟန္တာသွားတယ် ဆိုပါတော့။ ရဟန္တာတော့မှ ဥဒါန်းကျူးတယ်။

ဘုရားတည်းဟူသော မိတ်ဆွေကောင်း မရှိတော့တဲ့နောက် "ကာယ ကတာ သတိ သာလျှင် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန် ပါပေတည်း" လို့ ဥဒါန်းကျူးတယ်။ ဒီတရားတော်ရဲ့ သဘောက ဒါကို ကျွမ်းကျင်သွားပြီဆိုရင် အတိတ်က အကြောင်းအရာကိုလည်းပဲ သင်ခန်းစာ ယူဖို့ ဘုရားက ဟောခဲ့တာလို့ မှတ်ပါ။

လွန်လေပြီးသာ အတိတ်ကာလ ဖြစ်ရပ်တွေသည် ပြန်ပြင်လို့ ရပါ့မလား။

(မရပါဘူး.. ဘုရား။)

ဘာဖြစ်လို့ ဟောခဲ့သလဲလို့ မေးတဲ့အခါ သင်ခန်းစာ ယူဖို့လို့.. ။

အတိတ်က ဒီလို အကြောင်းဟာ ဒီလို အကျိုးဖြစ်တာပါလား။ နောက်ထပ် မကောင်းအောင် မလုပ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အကြောင်း ကောင်းအောင်လုပ်ဖို့ သင်ခန်းစာ ယူဖို့လို့ ဟောတာနော်။

အနာဂတ်ကလည်း တကယ်တော့ မရှိသေးဘူး... ပြေး ပြင်လို့ မရပါဘူး။ ပြင်လို့ ရပါ့မလား... ?။

(မရပါဘူး.. ဘုရား။)

သို့သော် ဘာလို့ ဟောလဲဆိုတော့ ဒီလိုအကြောင်းသည် ဒီလို ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ အမြင်ရှင်းအောင် ဒါလည်းပဲ ရှောင်တတ်၊ တိမ်းတတ်အောင် ဟောတာ၊ သဘောပေါက်လား.. ?။

တကယ်တော့ ဘုန်းဘုန်းတို့ လက်တွေ့ကျင့်ရမှာက (၄) နှင့် (၁) မဟုတ်ဘူးနော်။ (၂) နှင့် (၃) ပါပဲ၊ သဘောပေါက်လား ?။

(ပေါက်ပါပြီ ဘုရား။)

“ယခုဖြစ်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ”

ဒီကာလမှာက (အားလုံး) ပုစ္ဆာ ပေးတာကို စိတ်က အဖြေ ထုတ်သလိုပဲ အာရုံ - ဒွါရ တိုက်တာ ရှောင်လို့ မရဘူး။

နံပါတ်(၂) အကွက်၊ အတိတ်က ပြုခဲ့တဲ့ ကံ အကြောင်းကြောင့် ပဋိသေန္တ နေရတယ်။ ဝိညာဏ်အဆင့်ပေါ့နော်၊ ပြီးရင် အမြှုပ်သွားရာ ခက်မ ငါးဖြာဖြစ်ပြီး နှလုံးခုန်နှုန်းလေး 'စ'လာပြီဆိုရင် နာမ်ရုပ် အဆင့်ပေါ့နော် နားလည်မလား... ?။

ပြီးရင် ဒွါရခြောက်ပါး ပေါ်လာပြီဆိုရင် သဠာယတန အဆင့်၊ အင်္ဂါစုံလို့မှ.. နိုးပြီး သိရင်ဖဿ၊ ဝေဒနာ အဆင့်ဆင့် ကူးသွားတာနော်။

ပြီးရင် အားလုံး ဒွါရ ခြောက်ပါး စုံတော့ကာ လူရှင်ဖြစ်တဲ့အခါ အာရုံ၊ ဒွါရ ဖြစ်မနေဘူးလား.. အိပ်ချိန်နှင့် ငေးမောချိန် ချန်ထားပေးရမယ်။ တိုက်တိုင်း တိုက်တိုင်း မနောထိအောင် ပုစ္ဆာ ပေးသလို ခန္ဓာက 'ပေါ်' နေတာကို နှစ်ဆင့် လောင်တယ် ခေါ်တာပေါ့။ ပေါ်တာကို နောက်စိတ်မှာ အမှောင်ဖုံးထားတာ ဖြစ်သောကြောင့် လက်ခံ ဆုံးဖြတ်တဲ့ အခါမှာလည်း အထည့်ထင်တယ်။ သူ-ငါ ထင်တယ် သဘောပေါက်လား။ အဲဒီက 'စ' မှားတာ။အဲဒီ 'အစပ်' ကလေးကို ဘုရားရှင်က မြင်ခဲ့တာ၊ အင်မတန် ခဲယဉ်းတယ်နော်။ အခုလို လွယ်လွယ်လေး 'နာ' ရလို့ လွယ်တင် မထင်နဲ့။ အဲဒီ အမြင်လေးတစ်ခု အမှန်မြင်ရဖို့ တော်တော်ကို ကြိုးစားရတာ သဘောပေါက်တယ်နော်။

ဘုရားရှင်ဆို လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ဒါက ဗျာဒိတ်ပန်းဆင်ပြီး နောက်ကိုပြောတာ ဗျာဒိတ် မဆင်ခင်ကဆိုရင် စိတ်က ကြံစည်တာက သတ္တသင်္ချေ.. ဘုရားဖြစ်ဖို့ စိတ်က ကြံစည်ညွတ်နေတာက ခုနစ် သင်္ချေရှိတယ်။ နှုတ်ကနေဆုတောင်းတာ ကိုး သင်္ချေရှိတယ်။ (၇) နှင့် (၉) ပေါင်းရင် ဘယ်လောက်လဲ.. (၁၆)နော်။

ဗျာဒိတ်ပန်း ဆင်ပြီးတဲ့နောက် သေချာပေါက် သိပြီးတော့ ကျင့်တာက လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပေါင်းလိုက်တော့ သင်္ချေ (၂၀)နဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း သဘောပေါက်လား။

အကြာကြီးနော်... နှစ် အကြာကြီးနော် သင်္ချေ အကြာကြီးပေါ့။ အဲဒီကတည်းက စလာပြီးတော့ ဘုရားရှင် ဟောပြီးလို့ ပရိနိဗ္ဗာန် စံ ပြီးတဲ့ အခါမှာလည်း အခု ကြာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း ၂၅၅၀ ကျော်သွားပြီနော်။ ဒီကာလမှာ ဖြတ်သန်းတဲ့အခါ သံဃာတော် အရှင်မြတ်ကြီးတွေက သယ်ဆောင်လာကြတာ။

တပည့်လည်း ပြန်သင် လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ဆောင် လာကြတာနော် မပျောက်မပျက်ရအောင် အယူအဆ မမှားရအောင် ထိန်းသိမ်း လာကြရတာ သဘောပေါက်လား။

ဒီနည်းပညာက ဘုရား တစ်ခါပွင့်မှ တစ်ခါရမယ့် နည်းပညာ ဖြစ်နေတယ်။ နားလည်မလား။ စကားတစ်လုံး ရရှိဟာ အင်မတန် ခဲယဉ်းတယ်နော်။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တွေက တစ်ပါတည်း အနေနဲ့ သဘောပေါက်တယ် တကုာ-အစပ် ပြတ်တယ်။

ဒါပေမဲ့ တစ်ဖက်သားကို စကားလုံးနဲ့ ပြန်ဟောဖို့ကြံတော့ တန်ဆာ မဆင်နိုင်ဘူး စဉ်းစားလေ။

“ပရမတ္ထ” သဘောဟူသည်..

ဦးကဝိ ဆိုတဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါး ပြောဖူးတယ်၊ မေးတဲ့ ဒကာက ပရမတ္ထ အကြောင်း ဟောပါဘုရားလို့ မေးတော့ ဆရာတော်ကြီးက ပြုံးပြီးတော့ “ပရမတ်အကြောင်း ဟောပါဆိုရင် ဦးကဝိက ပါးစပ်ကိတ် ထိုင်နေရုံ” တဲ့။

ဘာတဲ့တုန်း ...?။

(ပါးစပ်ကိတ် ထိုင်နေရုံပါပဲ.. ဘုရား)။

ပရမတ္ထဆိုတာ စကားမှ မပြောတာကို။

တကယ့် အရှိက.. စဉ်းစားလေ.. ကဲ ငြိမ်နေတယ်။ ကိုယ်မှာ မပြတ်လောင်နေတဲ့ ခံစားမှု ပေါ်မနေဘူးလား?

(ပေါ်နေပါတယ် ဘုရား)

ကာလမခြား မနောမှာ အမူအရာ ပေါ်မနေဘူးလား?

(ပေါ်နေပါတယ် ဘုရား)

စကားပြောသံ ပါလား..?

(မပါပါဘူး ဘုရား)

အဲဒါ ပရမတ္ထ တစ်ကယ့်အရှိလေ၊ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်-နာမ် သဘောလေ၊ သဘောပေါက်လား..?။

ပေါ်ပြီးတော့ သူ့သဘောတရားက ဖွားပြီး သေတာပဲရှိတယ်၊ ရှေ့ဆက်ပျံ့မလား...? ။

အဲဒီအကြောင်း ဟောပါဆို ပါးစပ်ကိတ် ထိုင်နေရုံပါပဲတဲ့ သဘောပေါက်လား။ အင်မတန် ရှင်းတဲ့ စကားနော်။

ပရမတ္ထ ဆိုတာ စကားမှ မပြောတာ အဲဒါကို တစ်ဖက်သား နားလည်အောင် ဘယ်လိုပြောမလဲ။ စဉ်းစားပေါ့...

“သိ” တစ်ချက်မှာ ဒါက ရုပ်၊ ဒါက စိတ်၊ ဒါက စေတသိက်တွေလို့ ခွဲခြားပြောဖို့က အင်မတန်ခဲယဉ်းတာ။

တဏှာ-အစပ် ကိုလည်း တဏှာ-အစပ်ပါလို့ ခွဲခြားဖို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းတာ သဘောပေါက်လား။

ဥပါဒန်လို့ သတ်မှတ်ဖို့ဟာလည်း အင်မတန် ခဲယဉ်းတာ သဘောပေါက်လား။

ကံဆိုလည်း--- ‘ကံ’ ဆိုတဲ့ စကားလုံးလေး ဘယ်လိုလုပ် ဖော်ရမလဲ စဉ်းစားပေါ့။ လျှပ်စစ်လို အင်မတန်မြန်တာကို ဘုရားရှင်က သေသေချာချာ ပိုင်းခြားပြီးတော့ တန်ဆာဆင်ထားတာ သဘောပေါက်လား။ ဂယနဏကို ဟောထားတာ။

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ပစ္စေကဗုဒ္ဓများကို ဖူးရတာကတော့ ကုသိုလ်ရမယ်၊ ဆုတောင်းပြည့်မယ်။ ဒီလို တရားမျိုးတော့ မနာရဘူးလေ။ သဘောပေါက်လား...?

တန်ဖိုး ထားစေချင်တယ်၊ ဒီတရားမျိုးတော့ မနာရဘူးလေ။ သဘောပေါက်လား? တန်ဖိုး ထားစေချင်တယ်၊ ဒီတရားဟာဖြင့် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာ အဆင့်မြင့်ဆုံးတရား။

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာ အဆင့်မြင့်ဆုံးသော ပညာရပ်ကြီး...

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံရှိ အဆင့်အမြင့်ဆုံးသော ပညာရပ်ကြီး.. ကမ္ဘာနဲ့ မဟုတ်ဘူးနော်။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာ အဆင့်အမြင့်ဆုံး ပညာရပ်ကြီးဆိုရင် ပိုကောင်းတယ်နော်... တို့များ သင်ကြားနေရတာသည် တန်ဖိုးအရှိဆုံး၊ အကြီးဆုံး ပညာ သင်နေရပါလားလို့ နားလည်စေချင်တယ်။ တန်ဖိုး ထားစေချင်တယ်။

ဒါကြောင့် ဘုန်းဘုန်း တစ်ခါတစ်ရံ ထိုင်တွေးမိတယ်။ ကိုယ့်ဒကာတွေလို သိန်းပေါင်းများစွာ အကုန်ခံပြီးတော့ တက္ကသိုလ် ပညာတွေ 'သင်' ရရင် အဲဒီ ပညာကို တန်ဖိုးထားကြတယ်။ ငွေပေါ်ကြည့်ပြီးတော့ များများပေးရရင် တန်ဖိုးရှိတယ် ထင်ကြတယ်။

ဘုန်းဘုန်းက စဉ်းစားတယ်။ တစ်ခါတလေကြာရင် သင်တန်း ဝင်ကြေးကို တစ်ယောက် တစ်သိန်းလောက် ထားထားပြီး တောင်းရင် ကောင်းမလားလို့ အဲဒီလောက်ဆိုမှ တန်ဖိုးထားမလား မသိဘူးနော်။

တန်ဖိုးများများ ပေးရရင်တော့ ခက်ခက်ခဲခဲဆို တန်ဖိုးထားရင် ထားလိမ့်မယ်နော်။ ဒါပေမယ့်လို့ ကမ္ဘာမှာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တော်တော်များများကတော့ ('ပင့်' တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့) တန်ဖိုးထားကြပါတယ်။ တရားပွဲ တစ်ပွဲ ဖြစ်ဖို့အရေးကို သိန်းပေါင်းများစွာ အကုန်ခံတာပဲ၊ အများကြီး အကုန်ခံကြတယ်။ ငြော်.. မဆိုးဘူးလို့ တန်ဖိုးထားတတ်ကြတာ ဝမ်းသာမိတယ်နော်၊ အဲဒါ အားလုံး မှတ်ပါနော်။

တရားပွဲ တစ်ပွဲလေး ဖြစ်ဖို့ကို ခဲယဉ်းတယ်လို့ မှတ်ပါ။ နားလည်ပြီလား.. ? တန်ဖိုး ထားစေချင်တယ်နော်။ ဒီ ပညာသည်ကား.. သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာ အမြင့်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ အကြီးဆုံးပညာလို့ မှတ်ပါ နားလည်ပြီလား။ တက္ကသိုလ် ပညာများထက် အများကြီး သာပါတယ်။

ရမယ်နော်... ကောင်းပြီ တကယ် ကျင့်ရမယ့် အပိုင်းကတော့... ယခုဖြစ်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ရပြီနော်၊ အဲဒီ ကာလမှာလည်း ခဲရာခဲဆစ် မရှိပါဘူး အရှုခံတရားသည် နံပါတ်(၂)အကွက်ပဲ။

အရှုခံ တရားက.. ဘာလဲ.. ?

(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ဝိုင်းပါ နံပါတ်(၂) အကွက်ပါ ဘုရား)။

အားလုံ သဏ္ဍာန်မှာ လက်ရှိ အချိန်လေးကို ကြည့်ရတာ။ ဘာကြည့်ရတာလဲ.. ?

(လက်ရှိအချိန်ကို ကြည့်ရတာပါဘုရား..) ။

ပိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး... "လက်ရှိအချိန်ထက် ကောင်းသောအချိန်မရှိပါ" တဲ့။ ဘာတဲ့လဲ.. ?

(လက်ရှိအချိန်ထက် ကောင်းသောအချိန် မရှိပါ.. ဘုရား။)

ဒီစကားကို သေသေချာချာ မှတ်နော်.. တကယ်လုပ်ရမှာက လက်ရှိအချိန်လေးပဲ လုပ်ရမှာ။

ပြီးခဲ့တဲ့ အတိတ်သမိုင်းကြောင်း ကောင်းဖို့ကလည်းဘဲ လက်ရှိ အချိန်ကပဲ ရေးရတာ။ ပြန်တွေးပါနော်။

နောက်က ကိုယ်ရဲ့သမိုင်းကြောင်း မှတ်တမ်း ကောင်းဖို့ဟာလည်း ဘယ်အချိန်က ရေးရတာလဲ..

(လက်ရှိအချိန်ကပါ... ဘုရား။)

လက်ရှိအချိန်ပဲပေါ့။ အခု ပြောဆဲ၊ ဆိုဆဲ၊ လုပ်ဆဲ က ရေးရတာ ကဲ အခုနေ့ စဉ်းစားကြည့်နော်။

သူများမကောင်းကြောင်း ပြောမယ်.. မတည့်အောင် လျှောက်ပြောမယ်။ ပြီးသွားပြီတဲ့နောက် ကြားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကိုယ့်ကို မုန်းကြမယ် အက်ကြောင်းတွေ ပေါ်လာကြမယ်။ မိတ်ဆွေတွေ လျော့သွားမယ်။ နောက်လ နောက်လတွေကြတော့ ဒီကောင် အတင်းပြောတတ်တဲ့ ကောင်လို့ သမိုင်းကြောင်းက ပေါ်မလာဘူးလား။

ဘယ်တုန်းက ရေးတာလဲ? လက်ရှိအချိန်က ရေးလိုက်တာ နားလည်တယ်နော်။ တစ်ဖက်သားကို မေတ္တာထားမယ်၊ ကူညီမယ်၊ တစ်ဖက်သား စိတ်ချမ်းသာအောင် စောင့်ရှောက်လိုက်မယ်။ နောက်လ နောက်လ တွေကျတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မေတ္တာကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သဘောကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ချီးကျူး မခံရဘူးလား။

(ချီးကျူးခံရပါတယ် ဘုရား..) ။

ဘယ်အချိန်က ရေးတဲ့ သမိုင်းလဲ.. ?

(လက်ရှိအချိန်ကရေးတဲ့ သမိုင်းပါ.. ဘုရား။)

သဘောပေါက်လား.. အနာဂတ်လည်း ဒီအတိုင်းပဲပေါ့။

လက်ရှိအချိန်က ကောင်းလုပ်တော့ကာ၊ လက်ရှိအချိန်က.. ကောင်း သတ္တိ ကိန်းတော့ ရှေ့အလား အလာ မကောင်းဘူးလား.. ?

(ကောင်းပါတယ် ဘုရား။)

ရှင်းရှင်းလေးရယ်နော်။ ဒါဖြင့်ရင် အနာဂတ်လည်း မျှော်ပြီးတော့ ရင်ပူမနေနဲ့၊ အတိတ်ကို ပြန်ပြီးတော့လည်း ဆွေး မနေနဲ့၊ လက်ရှိအချိန်လေးကိုပဲ ကောင်းအောင် ပြင်ရမှာလေ။

ရှုပ်လား? မရှုပ်ဘူးနော်၊ ရှေ့နောက်ကို ရှင်းရှင်းထားလိုက်၊ ပြီးပြီးသားဟာ ပြီးပြီ ထားလိုက်တော့... ။

အဲ သင်ခန်းစာ ယူဖို့တော့ စဉ်းစား။ "ပူ" ဖို့တော့ မစဉ်းစားနဲ့၊ လူတိုင်းမှာ အမှားဆိုတာ ရှိတာပဲ။ တစ်ခါတစ်ရံ ခွင့်လွှတ်လို့ မရတဲ့ အမှားတောင် ရှိကြတာပဲ။

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြန်စစ်ကြ၊ မမှားဖူးဘူးလား?

(မှားဖူးပါတယ် ဘုရား)။

မှားပြီးသားတွေဟာ အချိန်နဲ့ အမျှ ပြီးခဲ့ပြီ။ အဲဒါကို ပြန်တွေးပြီးတော့ "ငါညံ့တယ်၊ ငါညံ့တယ်" ဆိုရင် စိတ်ဓာတ် ကျမလာဘူးလား။ လက်ရှိအချိန်၊ အသစ်ပေါ်တဲ့အချိန်မှာ အနှစ်သာရကို ဒီက သွင်းရမှာ။

စွမ်းအား သွင်းရမယ့် နေရာမှာ ပြီးပြီးသားကို ပြန်တွေးပြီးတော့ ငါ့ညံ့တယ်ဆိုတဲ့ (ကုက္ကုစ္စဆိုတဲ့) ဒေါသလေး ထည့်နေတာ၊ ထည့်နေရင် စွမ်းအား တက်မလား ကျမလား ?

(ကျမှာပါ.. ဘုရား)။

အချိန်တိုင်း၊ အချိန်တိုင်းမှာ ထပ်ထပ်ပြီး အညံ့တွေထည့်ရင် ကောင်းသေးလား? သမိုင်းရော ပြန်ကောင်းပါ့မလား? လမ်းကြောင်း ပြောင်းခိုင်းတာနော်။

ယခုဖြစ်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ ဒီအစပ်က လမ်းကြောင်းပြောင်းရတာ။ ပေါ်လာတာက၊ မှတ်ပါ ပြီးခဲ့တဲ့ အကြောင်းကလည်း ပြန်တွေး ပေါ်ရင်ပေါ်မယ် နားလည်ပြီနော်.. ?

အတိတ်လို့ထင်ပြီး.. ပေါ်ရင်ပေါ်မယ် အနာဂတ်လို့ လှမ်းတွေးပြီး ပေါ်ရင်ပေါ်မယ် အထင်မှား (၁၁)ချက် မမေ့နဲ့နော်။

အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် မမေ့နဲ့နော် ပေါ်ချင်တာပေါ် အခုပေါ် အခုပျောက်လို့ မှတ်ရမယ်။

အဲဒါကို ဆက်မယ်ဆိုရင်လည်းပဲ "ကုသိုလ် ဖြစ်အောင်ဆက်".. ဘာလုပ်ရမှာလည်း.. ? ။

(ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ဆက်ရမှာပါ.. ဘုရား)။

သဘောပေါက်လား။

အပူဓာတ် ဖြစ်အောင် ဆက်ရင်တော့ ကိုယ်ပဲရှုံးနေမှာပဲ၊ အချိန်တိုင်း ရှုံးနေမှာပဲ။

သဘောပေါက်ကြပြီလား။ သေသေချာချာ မှတ်ပါ အရေးကြီးတယ်နော်။ တရားကျင့်တယ်ဆိုတာ ဘယ်အချိန် ကျင့်ရမှာလဲ.. ?

အခု ကျင့်ရမှာ။

ဘယ်အချိန်မှာ ကျင့်ရမှာလဲ.. ?။

(အခု ကျင့်ရမှာပါ.. ဘုရား)။

နောက်မှာ၊ နောက်မှ မဟုတ်ဘူး အခု ကျင့်ရမှာ အရှင်တရားက ဘယ်အချိန်မှာ ပေါ်တာလဲ..?

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

(အခုပေါ်တာပါ ဘုရား။)

အခုပဲ ပေါ်တာ မဟုတ်လား။

ပစ္စုပ္ပန် အခု ဘုန်းဘုန်းပြောတာ မကြားဘူးလား.. ?

(ကြားရပါတယ် ဘုရား။)

မျက်စိ မှိတ် လိုက်တယ်။ ကဲ အသက်ရှူတာ မသိရဘူးလား။ အမှန်က မပြတ်လောင်နေတာ 'သိ' မနေဘူးလား...?

အမူအရာကော 'သိ' မနေဘူးလား... ? အဲဒါ အခုပဲ ရှုမှသာလေ၊ 'သိ' တဲ့ သဘောတရားမှာ စင်ကြယ်အောင် နေရမယ်လေ။

'သိ' တဲ့ သဘောတရားမှာ ငြိမ်ပြီးတော့ လောကီဘက်က ဆက်တာပဲ ကြည့်မယ်လေ။ ဆက်တဲ့ သဘောတရားမှာ ငါပဲ ထားလိုက်ပါဦး။ လောလောဆယ် အမူအရာကို ငါပဲ ထားလိုက်၊ အနာဂတ် မပူဘူး။ အတိတ် မပူဘူးဆိုရင် အေးမနေဘူးလား။

လောလောဆယ် အတွင်းမှာပဲ ဘုရား ဂုဏ်တော်တွေ ပွားနေမယ်။ သတ္တဝါတွေ အကုန် မေတ္တာထား နေမယ်။ ချစ်တဲ့စိတ် ထားပေးမယ်။ အားလုံးကို ခွင့်လွှတ် နားလည်လိုက်မယ်။ ကိုယ့်မျက်နှာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်လုံးကြီးက အစ ခွင့်လွှတ်ရမယ်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် က အစ ပြန်ခွင့်လွှတ်ရမှာ။

မေတ္တာ ပို့တဲ့အစဉ်မှာ ကြည့်ရင်.. အဟံ.. .. အဝေရော.. ဟောမိ ကစတာ။ ဘယ်က စတာလဲ.. ?။ ကိုယ့်မျက်နှာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်လုံးကြီးက အစ အပြစ်မတင်နဲ့၊ ပြီးတာ ပြီးခဲ့ပြီ ရှေ့ ကောင်းအောင်နေမယ်။

မေးကြည့်မယ်။ အားလုံးပဲ ဒီကိုယ်လုံးကြီးက စဉ်းစားပါ.. အိပ်ထားလည်း အိပ်မနေဘူးလား.. ?

(အိပ်နေပါတယ် ဘုရား။)

ထိုင်ကော ထိုင်မနေဘူးလား.. ?

(ထိုင်နေပါတယ် ဘုရား။)

သူက ထားရာနေတာပါပဲလေ... သဘောပေါက်ရဲ့လား၊ သဘောပေါက်တယ်နော်။ အိပ်မယ် ဆိုလည်း အိပ်လို့ရတာပဲ၊ လမ်းလျှောက် ဆိုရင်ကော လျှောက်လို့ မရဘူးလား။

(ရပါတယ် ဘုရား။)

ဘယ်သူက ခိုင်းလို့လဲ..?

တစ်နေရာမှာ မနေနိုင်ဘူးဆိုတာ ဘယ်သူက ခိုင်းလို့ မနေနိုင်တာလဲ... ? 'တဏှာ' ခိုင်းလို့နော် သဘောပေါက်လား။

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

မအောင့်နိုင်ဘူးဆိုတာကရော၊ ဖြစ်ကို မဖြစ်တော့ဘူး ဆိုရင်တော့၊ ပြောကို ပြောလိုက်ရမှ ဆိုရင်ကော

(တဏှာ ခိုင်းလို့ပါ.. ဘုရား)။

မရတော့ဘူးဆိုတဲ့ စကားကရော... ?

(တဏှာ ခိုင်းလို့ပါ ဘုရား)။

ဒါကြီးကတော့ ဘာမှ မပြောပါဘူး မအောင့်နိုင်ဘူး၊ မဖြစ်တော့ဘူး၊ ပြောကို ပြောရမှ ဆိုတဲ့ စကားတွေ၊ မနေနိုင်ဘူး စကားကလည်း တဏှာပဲလေ သဘောပေါက်လား.. ?။

ဒါဖြင့်ရင် သေသေချာချာ မှတ်ပါ။ ပြဿနာ အားလုံးဟာ ဒီ 'အစပ်' နေရာမှာပဲရှိတယ်။ သဘောပေါက်လား။

အာရုံ၊ ဒွါရ တိုက်တာနဲ့ မနောတံခါး ပေါ်တယ်။ ဒီ 'အစပ်' ကလေးမှာ အလှည့်ကလေးပဲ လိုအပ်တယ်။ သဘောပေါက်လား.. ? သေချာမှတ်နော်။ အခုထိုင်နေလည်း ရှိတယ်နော်။

ဒီ အစပ်ကို "ဆက်" မှန်းလည်း သိရမယ်။

ပြတ်ရင်လည်း "ပြတ်" မှန်း သိရမယ်။

ဆက်ရင်လည်း ကုသိုလ်လား၊ အကုသိုလ်လား ခွဲတတ်နေရမယ်။ ဒါကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် သဘောပေါက်သွားရင် ဘုန်းဘုန်း ကျေနပ်ပြီ။ ဒါ လိုရင်း အနှစ်ပဲနော်။ ဆက်တာလည်း ဆက်မှန်း သိပါစေ။ ပြတ်တာလဲ ပြတ်မှန်း သိပါစေ။ ပြီးရင်.. ကုသိုလ်လား? အကုသိုလ်လား? ခွဲတတ်ပါစေ။

ဒါကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် သဘောပေါက်သွားရင် သင်တန်းရဲ့ အနှစ်သာရ ရပြီ။ ရမှာလား အချိန်တိုင်းနော်.. ဘာတဲ့တုန်း.. ? (အချိန်တိုင်းပါ ဘုရား)။ လက်ရှိ အချိန်တွေကို အသုံးချရမှာ။ လက်ရှိအချိန်တွေ အရေးကြီးတာ နားလည်ပြီလား.. ? နောက်တွေ ရှေ့တွေ မထည့်နဲ့နော်။

လောလောဆယ်လေးကိုကြည့်။ လောလောဆယ်မှာ တွေးတဲ့ အတွေးကို ပြန် သုံးသပ်တဲ့အခါမှာ ငါပါနေတယ်။ ငါက အဓိကပဲ။ ငါ့အတွက် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် တွေးတာပဲ တွေးတဲ့အခါမှာ ဆက်နေတယ် ခေါ်တယ်။ ကုသိုလ်လား.. အကုသိုလ်လား ? ခွဲခြားပေး။

အကုသိုလ်ဖြစ်နေရင် ဘယ်သူ့အကြောင်းပဲတွေးတွေး၊ ဘယ်သူ့ကြောင့်ပဲ ပူပူ ရုံးပြီ မှတ်တော့။ နားလည်ပြီလား။ အကုသိုလ်က အအေးလား? အပူလား? အပူနော်။

တချို့ကပြောကြသေးတယ် ပြောတာလေးတွေ မှတ်ရဘူးတယ်။ နင်တို့က ငါ့ကို အကုသိုလ် ပေးကြတာ၊ ရိပ်သာ ပြန်တာ ကောင်းတယ်တဲ့။ သား သမီးတွေကို ဆူတယ်။ ဘုန်းဘုန်းက အဲဒီအသံ ကြားတော့ ဘယ်လို ပြောလိုက်ပါလိမ့်လို့ စဉ်းစားမိတယ်။

သူများက.. အကုသိုလ် ပေးကြတယ်လို့ဆိုတယ်။ စဉ်းစားနော်။ အာရုံ၊ ဒွါရမှာ တိုက်အောင် ပြတယ်၊ ပြောတယ်၊ မြင်တယ်.. မဟုတ်ဘူးလား။ ပြောတော့ မနောထိ ပေါ်မနေဘူးလား။ ပေါ်တာဟာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

စကားနဲ့ဆိုရင် အရှူခံပေါ့။ အရှူခံကို.. ဉာဏ်နဲ့ နောက်က အရှင်ထားပြီး ဉာဏ်လွှမ်းမိုး ကြည့်မယ်ဆိုရင် ဝိပဿနာမဂ် မရဘူးလား.. ?

အဲဒါကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ခင်းဗျားတို့က တော်တော်ကို ခက် နေတာပဲတဲ့။ အမေက ဟင်း လာပေးတာကို သမီးက "သူရဲ" မှတ် လန့်သလို ဖြစ်နေပြီတဲ့။ ဉာဏ်ကိုနော် ဟင်း လာပေးတာကို သူရဲ မှတ်လို့ လန့်တာနဲ့ တူနေပြီတဲ့။ အမှန်တော့ အနှောက်အယှက်ဆိုတာ မရှိဘူးလေ။

အကုန်လုံး "မဂ်" လာပေးတာချည်းပဲတဲ့။ "ဝိပဿနာသမား" အဖို့တော့ အနှောင့်အယှက် ဆိုတာ ရှိလား?

(မရှိပါဘူး ဘုရား)။

"ဖွား-သေဆိုသည်မှာ"

အနှောင့်အယှက်တွေ များတယ်ဆိုတဲ့ စကားသုံးဦးမှာလား.. အကုသိုလ်ပေးတယ်လို့ ပြောဦးမှလား?။

လာချင်တာလာပါ။ လာတာတွေ အားလုံးဟာ အရှုခံ အကုန် ဖြစ်နေတာ။ ခန္ဓာငါးပါးထဲ ပေါင်းထည့်လိုက် မရှုပ်စေနဲ့နော်။

အခု "ဖွား-သေ" သေတာပဲ။ နားလည်ပြီလား။ ပေါ်ချင်တာ ပေါ်တော့။ အားလုံး အရှုခံ ခန္ဓာငါးပါးလာပေါ်လာဘဲ။ ပေါ်တာကို ဉာဏ်တည့်ပေးရင်.. တဏှာအစပ် ပြတ်ရင် "မဂ်" မရဘူးလား?

(ရပါတယ် ဘုရား)။

"ဝိပဿနာမဂ်" အများကြီးရတာပေါ့။ စွမ်းအားတွေ ပြည့်လာတာ။ ဒါဖြင့် အနှောက်အယှက် ဆိုတာ ရှိသေးလား?

အခုတော့ ရှင်းနေတာဘဲနော်။ အိမ်ရောက်ရင်တော့ ရှုပ်လာမယ်ထင်တယ်။ ဒီအတိုင်းဆို ရှင်းသွားပြန်ပြီနော်။ အင်မတန် အေးပါတယ်။ လောလောဆယ်ပဲ ကြည့်ရအောင်၊ ထက်ဝန်းကျင်ကို ခံစားကြည့်လိုက်၊ စိတ်ရဲ့ သဘောထားဟာ အင်မတန် ဆန်းကြယ်တယ်။ အမြင် ရှင်းသွားပြန်ရင် ကြည်လင်သွားရင် အရပ်ရှစ်မျက်နှာပါ ကြည်လင်သွားတယ်တဲ့။

ရှုပ်သွားလို့ ပူလာရင် အရပ်ရှစ်မျက်နှာပါ မကြည်လင်တော့ဘူး။ အခု ပတ်ဝန်းကျင်ကို ခံစားကြည့်ပါ။ နေလေးကလည်း သာတယ်။ သစ်ပင်တွေကလည်း စိမ်းစိုလို့၊ ပတ်ဝန်းကျင်က တိတ်ဆိတ်လို့ မသာယာဘူးလား? မအေးချမ်းဘူးလား? ဒါပေမဲ့ အမှတ်တမဲ့ ဆို မခံစားမိဘူးနော်။

နားက.. နားထောင်ကြည့်၊ ပတ်ဝန်းကျင် ဆူညံပြီးတော့ ပူစရာပါလား။ အခုဟောဂီတွေ ထိုင်နေကြတယ်။ မွှောရုံလည်း ရှိတယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ရုပ်ပွားတော်လည်း ရှိတယ်။ စေတီလည်း ရှိတယ်။ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးလည်း ရှိတယ်။ အားလုံးပဲ မျက်စိနဲ့ကြည့်၊ ခံစားကြည့်။ အားလုံး.. အပူ လာလား.. ?

(မလာပါဘူး ဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် မျက်စိမှိတ်ပြီး ရှုဆဲ ထုတ်ဆဲလေးကို ခံစားကြည့်လည်း ပူစရာပါလား? စကားပြောသံ ကောရီလား? အကောင်အထည်ကော ရှိလား?

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ကဲ ဉာဏ်လေး ထပ်တိုးလိုက်မယ် အချိန်နဲ့ ယှဉ်လိုက်တော့ "အသစ်.. အသစ်" ဖွားသေပဲ ရှိတယ်။

ရှေ့နောက် ပြတ်မနေဘူးလား..?

အလယ်ကော ထင်သေးလား?

ဘယ်လောက်ရှင်းလဲ။ အဲဒီ ရှင်းရှင်းလေးအတိုင်းကို အကြိမ်များများ ပွားများရမယ်။

ပွားများရင် အသွေးအသားမှာ.. သတ္တိ 'ကိန်း' တယ်။ နားလည်ပြီးလား..?

ဒီအချိန်မှာ...

လောဘလာလား? ဒေါသကော လာလား? အဝိဇ္ဇာ၊ မောဟတောင် မလာဘူး။ အဲဒီလောက် စင်ကြယ်ပါရဲ့သားနဲ့ စင်ကြယ်မှန်းသိရင် တန်ဖိုး ထားရမယ်လေ။

ဒါကို စဉ်ဆက်မပြတ် ဒီ အနေအထားလေး ဖြစ်အောင် ကြိမ်ဖန်များစွာ ပွားများ ပေးရမယ်။ သာသာလေးရယ်နော်။မသိခင်က ဆင်ဖမ်းမယ်၊ ကျားဖမ်းမယ် နဲ့ အပြင်းအထန်ပဲပေါ့။ ငါနဲ့ သွားတာကိုး.. ။

"တရားထိုင်ရာတွင်"

ငါ နဲ့ သွားပြီး အတင်းကြံစည် ပရက်ရှာ ဖိအားက များတယ်လေ။ အလိုလိုမှ လူတွေက အလုပ်နဲ့ ပင်ပန်းနေတဲ့ကြားက ပရက်ရှာက များတော့ 'ပူ' ပြီးပေါ့။ တရားထိုင်မယ်ဆိုတော့ တစ်နာရီ သတ်မှတ်လိုက်ရင် ဖိအားက ပို များလာ ပြန်တယ်။မလှုပ်နဲ့ - လှုပ်လို့ရှိရင် ဒုက္ခ မပေါ်မှာ ဆိုးလို့ဆိုတော့ "ဧပ" ခံထားရတယ်။ ပိုကြပ်မလာ ဘူးလား ပင်ပန်းတာပေါ့နော်။ ဘယ်တော့မှမလဲ ဆိုပိုကြပ်ပြန်တယ်။ အရမ်း ပင်ပန်းပြီးတော့ တရားထိုင်ပြီးရင် ပတ်လက်လန် မောနေတာ။ အဲဒီလိုဆို ကောင်းပျံ့မလား.. ?

ဈာန် ဘက် လည်သွားတော့ အေး ပြန်တော့လည်း သံသရာမှာက မဆုံးနိုင်ပြန်။ အဲဒီလိုဆို အခြေအနေ မကောင်းဘူးနော်။

သဘောပေါက်လား.. ?

ဘုရားတရားတော်က သာသာလေးရယ်၊ နားလည်တယ်နော်။ ဘုရားဟောတဲ့ တရားတော်က ရှင်းရှင်း သာသာလေးရယ်။

ထိုင်မှ မဟုတ်ဘူးလား။ အမူအရာတိုင်း ကျင့်လို့ မရနိုင်ဘူးလား.. ?

ရပြီလား။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဖြေကြည့်နော်။

တုံးလုံး လှဲရင်းကော ကျင့်လို့ရမဘူးလား? (ရပါတယ်.. ဘုရား)

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

မသိခင်ကတော့.. ဘုန်းဘုန်းကိုယ်တိုင် နာရီ အထိုင်များမှ တရားပေါက်တယ် ထင်တာကိုး။ များများ “ထိုင်” နိုင်မှ၊ ထိုင်နိုင်သွားပြီဆို ဒီ ပုဂ္ဂိုလ် တရားရသွားပြီ ထင်တာကိုး။ အဲဒီလို အားကျမိတာ။ ဟိုဘုန်းက အထိုင်ပြိုင်တာပဲ၊ နောက်တော့ မဟုတ်မှန်း သဘောပေါက်လာတယ်။

နားလည်ပြီလား.. ရပြီနော်.. ။

ကြာကြာထိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အပြစ်တင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။

တကယ်သိလို့၊ ရလို့ ထိုင်တာလည်း.. ရှိကောင်းရှိမှာပေါ့။ သဘောပေါက်ရဲ့လား။ ဒါပေမယ့်လို့ တချို့များကျတော့ ဘယ်လောက်ထိ ဖြစ်လာလဲဆိုရင် ထိုင်မှတရား၊ တုံးလုံးလဲ့ရင် တရား မဟုတ်တော့ဘူး၊ တုံးလုံးလဲ့ရင် တရားရမယ်လို့ မထင်တော့ဘူး။

တောမှာ မေးဘူးတယ်။ ပက်လက် လှန်.. တုံးလုံး လဲ့လို့ တရားရပါ့မလား ဘုရားလို့ မေးတယ်။

ဪ.. ရှုနည်း သူ မသိလို့ ဘဲလို့။

စဉ်းစားနော်၊ အသက်သာဆုံး ကုရိယာပုတ်ကို ပြပါဆိုရင်တဲ့...

တုံးလုံးလျောင်းပြီး ကျင့်တဲ့ ကုရိယာပုတ် လို့ပြတယ်နော်။

အာရုံကြောတွေမှ မတင်းရတာကိုး၊ သဘော ပေါက်လား..?

တစ်ခါ ဘုန်းဘုန်း စဉ်းစားကြည့်တယ်။ အားလုံးပဲ ဖြေကြည့်နော်...။

တစ်လောကလုံးမှာ သေတဲ့မသာတွေ အကုန် လိုက်ကြည့်လိုက် ထိုင်သေတဲ့ မသာနဲ့ လဲသေတဲ့ မသာ ဘယ်ဟာများတုန်း။

(လဲသေတဲ့ မသာက များပါတယ် ဘုရား။)

“အမူအရာတိုင်းမှာ ဉာဏ် ထိုင်တတ်ဖို့”

ဒါဖြင့် တုံးလုံးလဲ့ပြီး တရားကျင့်လို့ မရနိုင်ဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမှာလဲ.. ?

သဘောပေါက်ရဲ့လား..?

ဘယ်လိုအမူအရာ ဖြစ်ဖြစ် ရှုတတ်ရမယ်။

ဆိုလိုချင်တာက စိတ် အစဉ်တန်းတွေပေါ့နော်။

ဒီ အစဉ်တွေကို ဖြတ်တတ်ဖို့သာ ဘုရားက ဟောတာနော်။ သဘောပေါက်လား.. ?။

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ဒါကြောင့် တရား ထိုင်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်လုံးကြီးထိုင်တာထက် ဉာဏ်ထိုင်တာကို အဓိက ယူရမယ်။

ဘာကို ယူရမှာလဲ?
(ဉာဏ်ထိုင်တာကို ယူရမှာပါ.. ဘုရား)။

ကိုယ်လုံးကြီး ထိုင်တာထက် ဉာဏ် ထိုင်တာ အဓိကနော်။ အမူအရာတိုင်းမှာ ဉာဏ်နဲ့ ထိုင်တတ်ဖို့ အရေးကြီးဆုံးပဲနော်။ သဘောပေါက်လား.. ?

ထိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း အပြစ်မတင်ပါဘူး။ ကာယိက ဝီရိယ ခေါ်တယ်။ ကိုယ်ကို တောင့်ပြီး ထိုင်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ကြည်ညိုစရာ ကောင်းပါတယ်။ သဘောပေါက်ရဲ့လား။

အယူအဆ မမှားစေနဲ့နော်။ ဘယ်လို ပုံစံဖြစ်ဖြစ် အဓိကက ပတ်ဝန်းကျင် ကြည်ညိုတာထက် ကိုယ့်လမ်းကြောင်း မှန်ဖို့က အဓိကပဲ။ အများအပြင် ကောင်းတာထက် ကိုယ့်လမ်းကြောင်း မှန်ဖို့က... အဓိကပဲ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဒီလိုပဲ စိတ်က အမြင်စောင်း စောင်းသွားတတ်တယ်။

အယူအဆ မမှားစေနဲ့နော်။ ဘယ်လို ပုံစံဖြစ်ဖြစ် အဓိကက ပတ်ဝန်းကျင် ကြည်ညိုတာထက် ကိုယ့်လမ်းကြောင်း မှန်ဖို့က အဓိကပဲ။ အများအပြင် ကောင်းတာထက် ကိုယ့်လမ်းကြောင်း မှန်ဖို့က... အဓိကပဲ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဒီလိုပဲ စိတ်က အမြင်စောင်း စောင်းသွားတတ်တယ်။

လူများပြီဆိုရင် နည်းနည်းလေ ပိုလုပ်ပြတတ်တယ်။ ကိုယ် ငယ်ငယ်က ဖြစ်ခဲ့ဖူးတာ.. ပြောတာနော်။

လူများပြီဆိုရင် တရားသမားဆိုတဲ့ အမည်လေး ခံချင်တော့ ပိုလုပ်ပြတတ်တယ်။ တစ်ခါတစ်လေ ကျရင် ထင်သလို စိတ်ကတွေ့တယ်။

ကောင့်ပျံမလား? မကောင်းဘူးလေ ကွယ်ရာမှာ ပိုလုပ်ရတာ။ ဆိတ်ကွယ်ရာဆိုရင် ပိုကြောက်ရတယ်။ သူတော်ကောင်း နတ်တွေ အများကြီး ရှိသောကြောင့် လူမရှိတဲ့ အရပ်မှာ ပိုပြီးတော့ ထိန်းသိမ်းရလတယ်။ ပိုကြောက်ရတယ် လူအများရှေ့မှာက တော်ရုံတန်ရုံ မလုပ်ဖြစ်ဘူး။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေလို့ ရသေးတယ်။ ကွယ်ရာမှာဆို မဟုတ်တာ တွေးဖို့က စ တော့တာပဲ။ နားလည်တယ်နော်။ ကွယ်ရာကျမှ လူ မရှိမှ ပိုလုပ်ရတယ်။

အခုတော့.. မဟုတ်ဘူး၊ လူများရင် 'ပဲ' များတယ်၊ လူမရှိဘူးဆို ထင်ရာတွေ့တယ်။ ကောင်းပျံမလား?

ကိုယ့်ကိုကိုယ်တော့ အမှန်စစ်နော်။

ဘုန်းဘုန်းတို့ ကိုယ်တိုင် အမှန်ဖြစ်ခဲ့တာကို ပြောတာ။ အဲဒါကြည့်တော့မှာ ဪ.. ဘုရားစကားနဲ့ အတော် လွဲနေပါလားလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် မြင်ရတာနော်။

သူများက ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုဘဲ အထင်သေးသေး ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်နော်။ တစ်ခါ တစ်ရံ ဘုန်းဘုန်းတို့ဆိုရင် လူပုံ အလယ်ကျရင် ခေါင်းမြီးခြုံ အိပ်ချင် အိပ်နေတယ်။

သူတို့ပြောတဲ့ စကားတွေက ကိုယ်နဲ့ လိုင်းချင်းမတည့်တော့ နှလုံးသွင်းလည်း ရှုပ်တော့ အိပ်ချင်ယောင် ဆောင် ခေါင်းမြီးခြုံ အိပ်နေတော့ အင်း ဒီဘုန်းဘုန်း ပျင်းလိုက်တာလို့ ပြောတယ်။

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ပြောပါစေတော့၊ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်တာ ကောင်းတယ်နော်။ သဘောပေါက်ရဲ့လား.. ?။

“ရှင်မဟာကဿဗ အမိန့်ရှိခဲ့တဲ့ မှာတမ်း”

ဒါကြောင့်မို့ ရှင်မဟာကဿဗ မထေရ်မြတ်ကြီး အမိန့်ရှိတဲ့ စကားနော်၊ မှတ်ရဘူးတယ်။

မလိုအပ်ရင် ကိုယ်နဲ့ လမ်းကြောင်း မတည့်လို့ မလိုအပ်ဘူးဆိုရင်၊ ကိုယ်နဲ့ လမ်းကြောင်း မတည့်လို့ မလိုအပ်ဘူးဆိုရင်၊ ကိုယ်နဲ့ လိုင်း မတည့်ရင်၊ ကိုယ့်အပိုင်း မဟုတ်ရင် ကြိုက်တာလာပါစေ၊ ပြောပါစေတဲ့..

- ပါးစပ် ရှိသော်လည်း အအလို..
- နား ရှိသော်လည်း အကန်းလို..
- မျက်စိ ရှိသော်လည်း မမြင်သလို..

နေပါတဲ့။ မလိုအပ်ရင် လူသေ နေသလို အိပ်နေတဲ့ သဘောပေါက်လား.. ?။

ကိုယ့်တာဝန် ကျလာပြီ ဆိုရင်.. သေခါနီးတောင် ပြီးအောင် လုပ်ပါတဲ့၊ တာဝန်ကျအောင် လုပ်ခဲ့ပါတဲ့။

ကိုယ့်အပိုင်း ကိုယ့်တာဝန် မဟုတ်ရင်.. 'ဝင် မစွက်နဲ့တဲ့။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ယောဆရာတော် ဘုရားကြီး ဆုံးမထားတဲ့ စကားရှိတယ်။

“ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိအောင် ကြိုးစားပါ”

ဘာတဲ့လဲ.. ?
(ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိအောင် ကြိုးစားရပါမယ်.. ဘုရား)။

ကဲ မေးဦးမယ်။ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိကြပြီလား.. ?

(မသိပါဘူး ဘုရား)။

သိတယ်မှတ်တာ မသိဘူးနော်။ ဟိုတုန်းက ဘုန်းဘုန်းတို့ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ် သိတယ် ထင်ခဲ့ကြတာ။

ခန္ဓာငါးပါး ရှိမှန်းတောင် ဟိုတုန်းက မသိခဲ့ဘူး သဘောပေါက်လား။ တဏှာအစပ်လည်း မသိခဲ့ဘူး၊ ဆက်မှန်းလည်း မသိခဲ့ဘူးလေ၊ သဘောပေါက်လား.. ?။

ကိုယ်ရဲ့ ပမာဏ၊ ကိုယ်ရဲ့ခွန်အား၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဉာဏ၊ ဒါကိုလည်း သိအောင် ကြိုးစားရတယ်။ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိအောင် ကြိုးစားပါ။

ဘာတဲ့လဲ.. ?

(ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိအောင် ကြိုးစား ရပါမယ် ဘုရား)။

“ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်လျှောက်ပါ”

ပြီးရင်ဖြင့် တခါ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် လျှောက်ရမယ်။ ဘာတဲ့လဲ.. ?

(ကိုယ်လမ်းကိုယ် လျှောက်ရပါမယ် ဘုရား)

မျက်ခြေ မပြတ်နဲ့နော်.. ကိုယ်လမ်း ကိုယ်လျှောက်၊ ဘုန်းဘုန်းတို့ မလျှောက် ပေးနိုင်ဘူး။ ဒီစကားကလည်း အရေးကြီးတယ်နော်။

လမ်းလျှောက် ဆိုတာ “တွေးတာလေးပါပဲ” ကံ မြောက်တယ် ဆိုတာ တွေးတာပါပဲ။ သဘောပေါက်လား။ ဘောလုံးပွဲ ထိုင် ကြည့်တယ်။ သူတို့ဖာသာ ဘောလုံးကန်တာပဲ။ ကိုယ်နဲ့ ဘာဆိုင်လဲ။ ဘာမှ မဆိုင်ဘူးနော်။ လောင်း ထားရင်တော့ မသိဘူးပေါ့။ စဉ်းစားပါ ရုပ်ရှင် ဇာတ်လမ်းကြည့်တယ်။ မင်းသား မင်းသမီး ဇာတ်လမ်း ဘယ်တော့ ပေါင်းမလဲ ဘယ်တော့ ပြေလည်မလဲနဲ့ ဝင်စွက်ပြီး ကြည့်တယ်။ သူတို့ ကိစ္စ၊ ကိုယ့်ကိစ္စ လည်းမဟုတ်ဘူး။ သူတို့ ပေါင်းပေါင်း မပေါင်းပေါင်း ကိုယ်နဲ့ ဘာဆိုင်လဲ။ အဲဒါ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်မလျှောက်ဘဲ၊ သူတို့ ကိစ္စ ဝင်စွက်ပြီး ကြည့်တာ၊ အချိန် ကုန်မနေဘူးလား.. ?

ကိုယ် လျှောက်ရမယ့် လမ်းက (ချမ်းသာဖို့) သူဌေး ဖြစ်ဖို့ရယ်၊ ကိလေသာ ကုန်ဖို့ရယ်၊ နှစ်လမ်း ပဲ ရှိတယ်။ သဘောပေါက်လား.. ? အဲဒီ လမ်းကလည်း ပေါင်းလိုက်ရင် တစ်လမ်းတည်း ဖြစ်နေတာ။

ချမ်းသာဖို့ရယ်၊ ကိလေသာ ကုန်ဖို့ရယ်၊ ဒါပဲ မဟုတ်လား။ အားလုံး မချမ်းသာ ချင်ဘူးလား။ အေးပေါ့ သူဌေးဖြစ်အောင် ငွေတွေ အများကြီးရပြီး သုံးလို့ မကုန်အောင် ဖြစ်ရင် မကောင်းဘူးလား.. ? အဲဒီလမ်းကို ရွေးရမယ်။

ကိလေသာ ကုန်အောင်လည်း ကျင့်ရမယ်။ အဲဒီလမ်းက ပေါင်းလိုက်ရင် တစ်လမ်းတည်း ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီ လမ်းကြောင်းလေးကို မလျှောက်သင့်ဘူးလား.. ? ။

“လျှောက်သင့်သော လမ်းကလေး”

“လျှောက်” ဆိုတာ အဲဒီ လမ်းကြောင်းရဲ့ အကျိုးတရား ရစေမယ့် အကြောင်းကို လုပ်ရမယ်။ ဒီအကြောင်းကလည်း မေတ္တာ ထားရမယ်၊ ကုသိုလ် ပြုရမယ်။ ဒါနရယ်၊ သီလရယ်၊ ဘာဝနာရယ်... ဒီလမ်းလေးအတိုင်း အမြဲ လျှောက်နေရမယ်။ သူများ အတင်းအဖျင်း မပြောကြနဲ့။ “နစ္စ၊ ဂီတ ရှောင် အပျော်အပါးတွေ ရှောင်” အမှိုက်တွေ မထည့်နဲ့။ ဘေးထွက် ပစ္စည်းတွေ မထည့်နဲ့။ အနှစ်သာရပဲထည့် ဝိပဿနာပွား ဒီလမ်းလေးပဲ လျှောက်နေပါ။

အားရင်လည်း ဘုရားစာပေတွေ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ် နေမယ်၊ ဂုဏ်တော်တွေ ‘ပွား’ နေမယ် မကောင်းဘူးလား.. ? ဒီလမ်းလေး လျှောက်နေပါ။ အခုတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်မလျှောက်ဘူး။

စဉ်းစားနော်.. အများ သွားတဲ့လမ်း၊ အစုံလမ်းကို သွားချင်တယ်။ သဘောပေါက်ရဲ့လား.. ? စဉ်းစားနော် စဉ်းစား၊ သူများက အရက်ဆိုလည်း အရက် လုပ်လိုက်ချင်ပဲ၊ ချဲ့ ဆိုလည်း ချဲ့လိုက် ချင်တာပဲ၊ နှစ်လုံးထီ ဆိုလည်း နှစ်လုံးထီ လုပ်လိုက်ချင်တာပဲ။ စဉ်းစားနော် စဉ်းစား၊ သီချင်းဆိုလည်း သီချင်း၊ နိုင်ငံရေး နိုင်ငံရေး လျှောက်ပြီး ပေါက်ကရဲတွေ သွင်းတော့တာ။

ပိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

လမ်းကြောင်း ပြောင်း မကုန်ဘူးလား... ။ ကိုယ် သွားမယ် လမ်းကြောင်းလေးကို မျက်ချည် မပြတ်ကြည့်ပြီး ကိုယ့်လမ်းကိုယ် လျှောက်ပါလို့ ဆုံးမတာ။ ရမလား.. ?။

ဒါဖြင့်ရင် ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိအောင် ကြိုးစာရမယ်။ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ် လျှောက်ရမယ်။

"ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ပါ"

ဒါလည်း အတူတူပဲနော်။ ဘာတဲ့တုန်း.. ?

(ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ရပါမယ် ဘုရား)။

ရမလား? ကိုယ့်အလုပ်ကလေးကို မှန်မှန် လုပ်သွားနော်။ **ယောဆရာတော်ဘုရားကြီး** ဆုံးမတာ အင်မတန် မှန်သားစရာ ကောင်းတာ။ စာသင်သား ဆိုလည်း စာမှန်မှန်ကျက်၊ ဘုရားဝတ္တရားကျေ မှန်မှန်သွားနေလို့ရှိရင် အချိန်က အဖြေပေးလိမ့်မယ်။

ဘာ အဖြေပေးမှာလည်း.. ?

(အချိန်က အဖြေ ပေးပါမယ် ဘုရား)။

မြန်မြန်ပြီးတာပေါ့ အောင်မြင်တာပေါ့နော်။ အချိန်တိုင်းမှာ လမ်းကြောင်း မပျောက်စနေနော်။ ပြီးရင် နောက် တစ်ချက် အရေးကြီးတာက...

"ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်နေပါ"

ဘာတဲ့တုန်း.. ?

(ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်နေပါ ဘုရား)။

ပညာရှိများ စကားနော်၊ အင်မတန် မှတ်သားစရာ ကောင်းတာနော်။ မေးပါဦးမယ် ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်နေတတ်ကြသလား? ဘယ်လို နေကြမှာလဲ?

ဒီစကားက တအားနက်တာပဲ။ မှတ်ထားပါနော်။

- ကိုယ်ရဲ့ ဉာဏ် စွမ်းအား၊
- ကိုယ်ရဲ့ ဂုဏ်၊
- ကိုယ်ရဲ့ ပမာဏ၊ ဒါကို နည်းလည်ပြီးတော့ နေရာပေးတိုင်း မယူရဘူး။ သေဘာပေါက်ရဲ့လား.. ?

ဥပမာ - အခုနေ ဘုန်းဘုန်းကို နိုင်ငံတော် သြဝါဒစရိယကြီး ခန့်မယ်ဆို ဘုန်းဘုန်း မယူရဘူး။ ကိုယ့်မှာ ဒီ အရည်အချင်းမှ မရှိတာကိုး။ မြို့နယ် သံဃာ့နာယက ဥက္ကဋ္ဌ ခန့်မယ်ဆိုရင်လဲ ဘုန်းဘုန်း မယူရဘူး။ အရည်အချင်း ဘုန်းဘုန်းမှာ မရှိဘူးလေ။ သဘောပေါက်ရဲ့လား.. ? ရတယ်နော်။

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ အရည်အချင်း ပေးတဲ့နေရာနဲ့ ကြည့်ရတာ။ မနိုင်မနင်းကြီး သွားပြီး နေရာယူလို့ ကောင်းပါ့မလား.. ?

မလုပ်နဲ့နော် တစ်ချို့က နေရာ သိပ်လိုချင်တာပဲ။ မြင့်ရင် လိုချင်တာပဲ။ ကိုယ့်ပမာဏ ဘယ်လောက် ရှိမှန်းလဲ မသိဘူးဒေ ရတဲ့နေရာထက် ကိုယ့်အရည်အချင်း ပမာဏက များများ သာနေရင် ကောင်းတယ်။ နေရာက သေးလေ ကောင်းလေပဲ။ နိုင်နိုင်နင်းနင်း ရှိတာပေါ့။ အကျ.. မနာဘူးပေါ့။ ယူထားတဲ့ နေရာက ကြီးပြီး အရည်အချင်း မရှိရင်တော့ ဂျမ်းပြန်လိမ့်မယ် အခြေအနေမကောင်းဘူး သဘောပေါက်လား.. ? ရမယ်နော်။

ကိုယ့်နေရာ ကိုယ် နေတတ်ပါ့မလား.. ?

စကားပြောလည်း ကိုယ့်နေရာ ရှိတယ်နော်။ ကိုယ်ပြောရမယ့် နေရာမဟုတ်ပဲ ဝင်ပြောရင် အခြေအနေ ကောင်းပါ့မလား။ နေရာတကာ ဝင်မစွက်နဲ့နော်။ တစ်ချိန်က ဘုရားရှင် ဆုံးမဘူးတယ်။

"ဘုရားရှင် ဆုံးမခဲ့သော အဆုံးအမ"

ရဟန်း တပါး ရှိခဲ့ဘူးတယ်။ အဲဒီ ရဟန်းက ရဟန်းမဝတ်ခင်က ဆင်ထိန်း၊ ဆင်ဦးစီးကြီးပေါ့။ ဆင်ပညာ ကျွမ်းကျင်တယ်။

တစ်နေ့ ဆွမ်းခံသွားရင်းနဲ့ လမ်းမှာ ဆင်ကို ထိန်းနေတဲ့ ဆင်ထိန်းလေးက မကျွမ်းကျင်တော့ မနိုင်မနင်း ဖြစ်နေတာကို သပိတ်ပိုက်ပြီး လမ်းမှာ ရပ်နေရာကနေ မကြားတကြားလေး ပြောတယ်။ ဘယ်နေရာလေးကို လှုံ့နဲ့ထောက်လိုက်၊ ဘယ်နေရာလေးကို ဘယ်လိုလုပ်လိုက် အဆင်ပြေသွားလိမ့်မယ် ဟိုက သူပြောတိုင်း လုပ်တာ အဆင်ပြေသွားတော့ သဘောတွေ ကျသွားပြီးတော့ ပြန်လာတာ။ အဲဒီအကြောင်းကို ဘုရားကိုလျှောက်တော့ ဘုရားက ကဲ့ရဲ့တယ်နော်။ "တုတ္တ" တဲ့ မင်၊ ဖိုလ်က အချည်းအနီးဖြစ်တဲ့ ယောက်ျားပေါ့။ အရပ်စကားနဲ့ဆို ငတုံးပေါ့။ သုံးမရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေါ့။ မချီးကျူးဘူးနော်။ ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်မနေလို့ ရဟန်းက ရဟန်းနေရာ ရဟန်းစကားပဲပြောရမှာ၊ သဘောပေါက်ပါတယ်နော်။

ရဟန်းက လူစကားနဲ့ လူအလုပ် လုပ်လို့ကောင်းပါ့မလား။ နေရာ အယူ မှားသွားတာကိုး၊ ဘုရားက လက်မခံဘူး။ သဘောပေါက်တယ်နော်။ ကိုယ့်နေရာကိုယ် သိရမယ်နော်၊ ဆင်ထိန်းဟာ ဆင်ထိန်း အလုပ်ပဲလုပ်ပေါ့။ သူ့နေရာနဲ့သူပေါ့။

သဘောပေါက်ရဲ့လား? နားလည်တယ်နော် မေတ္တာပဲ ထားသွား၊ ပြီးပြီနော်။ ကိုယ်အလုပ်က ဒါပဲ။ ဘာမှ ဝင်မစွက်ဖက်နဲ့၊ သဘောပေါက်လား။ အရေးကြီးတယ်နော်။

ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်နေတတ်ပါစေ။ သဘောပေါက်တယ်နော် ရမယ်နော်။ အဲ နေတဲ့ အခါမှာလည်း ဘုရားက ဆုံးမတယ်။

"ကြာကဲ့သို့ ကျင့်ရမယ်"

ကြာပန်း၊ ကြာပွင့်တို့သည် သူနေတဲ့ ရေကန်ကို အကျိုးမပျက်စေဘူး။ ကောင်းကျိုး ဖြစ်စေတယ်။ ရေကန်ကို မှီပြီးနေတယ် ရေကန်ကို ပျက်စီးအောင် မဖြစ်စေဘူး။ သဘောပေါက်လား? သူ့ရဲ့ကြာပန်း အရိပ်ကြောင့်လည်း ရေခန်းတာ သက်သာတယ်။ ရေကန်ကို တင့်တယ်စေတယ်။

ဒါကြောင့် ကိုယ်နေတဲ့နေရာ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အားလုံးကလည်း ကိုယ်ကြောင့်ဒုက္ခ မရောက်စေရဘူး။ တိုးတက်စေရမယ်၊ ချမ်းသာ စေရမယ်၊ ဒါကြောင့် **"ငါးခုံး"** ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဆုံးမတာ **"ကိုယ်အတွက်ကြောင့် သူများ.. စိတ် မဆင်းရဲ စေနှင့်"** တဲ့။

ဆုံးမထားတာ စကားကျဉ်းသလောက် အဓိပ္ပါယ်က ပြည့်တော်နော်။ ကိုယ်အတွက်ကြောင့်သာလဲ.. ?

(သူတစ်ပါး စိတ်မဆင်းရဲပါစေနှင့်ပါ ဘုရား)..

ပြန်ဆိုပါဦး..

(ကိုယ့်အတွက်ကြောင့် သူတစ်ပါး စိတ်မဆင်းရဲပါစေနှင့်ပါ ဘုရား)။

ဒါဆိုရင် ကိုယ်နေရာ နေတတ်ပြီလား ..?

(နေတတ်ပါပြီ.. ဘုရား)။

စိတ်ကို အရှင်ထားရမှာနော်.. ရုတ်တရက် အမေ့နဲ့တွေ့ရင် ကိုယ်က သားသမီး၊ သားသမီး နေရာက နေတတ်ပါ့မလား.. ? စိတ်အမြင် ပြောင်းလိုက်တာနော်။

မိဘနေရာ ရောက်ပြီ။ သားသမီးနဲ့ တွေ့ရင် ကိုယ်က မိဘ နေရာကနေ၊ မိဘ ဝတ္တရား ရှိမလာဘူးလား။ ကိုယ့်နေရာကိုယ် နေတတ်ပါစေ။ အရှင်နော်.. အရှင်။

မိတ်ဆွေတွေနဲ့ တွေ့ရင် မိတ်ဆွေ ဝတ္တရား မရှိဘူးလား၊ ကျေပါစေ၊ နေတတ်ပါစေ။ ရဟန်း သံဃာနဲ့ ဒကာ ဒကာမ ဝတ္တရား ကျေပါစေ။ နေရာ ကိုကလည်း အရှင်ထားရမယ်နော်။

အချိန်တိုင်း နေရာကို အရှင် ထားတတ်ပါစေ ကိုယ့်နေရာကိုယ်နေ၊ နေရာ မနေတတ်ရင် ရှေ့ကနေ ကိုးလို့ကန့်လန့် ထိုးထိုးထောင်ထောင်နဲ့ ကြည့်မကောင်းဘူး၊ နားလည်ပြီလား။ ဆရာတော်စကားက သင်လို့ မဆုံးဘူးနော်။

ပထမက ကိုယ့်အကြောင်းကို ကိုယ်သိအောင် ကြိုးစား၊ သိကော သိလား? သိပ် မသိသေးဘူး မဟုတ်လား။ ဘုန်းဘုန်းတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ် မသိသေးဘူး၊ ဘုရားတစ်ပါးသာ အကြွင်းမဲ့ သိတာကိုး။

ဒီ ကိုယ်မှာရှိတဲ့ စိတ်၊ စေတသိက်တွေရဲ့ အသွားအလာ အဆက်အစပ်တွေကို တကယ်သိတာ ဘုရားတစ်ပါးသာ သိတယ်လေ။ အတတ်နိုင်ဆုံး သိအောင် ကြိုးစားပါ သဘောပေါလား ရပြီနော်။ ပြီးရင်ဖြင့်..

“ကိုယ့်လမ်းကိုယ် လျှောက်ပါ”

ဘာတဲ့တုန်း.. ?။

(ကိုယ်လမ်း ကိုယ်လျှောက်ပါ ဘုရား)။

ကိုယ်က လယ်လုပ်ရင် လယ်အလုပ်ကို စိတ်ဝင်စား စပါး ပိုကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင် လုပ်မယ်။ အောင်မြင်အောင် လုပ်မယ်။ အများလည်းပဲ ကောင်းကောင်းစားရအောင် လုပ်မယ်။ ကြီးစားမယ်၊ မေတ္တာ မထားသင့်ဘူးလား?။ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားပေါ့။

သူဌေးဖြစ်ရင် လှူမယ် တန်းမယ် ဖြောင့်ဖြောင့် သွားပေါ့။ အကုသိုလ် မသွင်းနဲ့၊ ပြီးရင် တရားလည်း ကျင့်မယ်ဆိုရင် ကိလေသာလည်း ကုန်မယ်၊ သဌေးလည်း ဖြစ်မယ်ဆိုရင် မကောင်းဘူးလား?။

ရိုးရိုးလေးသွားပေါ့ မရောနဲ့ပေါ့။ သူ့အပိုင်းနဲ့သူ ရှုပ်သလား မရောနဲ့။ သူများတွေ ဘာလုပ်လုပ် ကိုယ့်အပိုင်းနဲ့ကိုယ်ထား ဘာဖြစ်ဖြစ် မရောနဲ့။

သူဌေးကြီးက ထီဘယ်လောက်ပေါက်သွားလို့ သူဌေးဖြစ်သွားတယ် ကိုယ်နဲ့ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။ စိတ်ဝင်စား မနေနဲ့။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ဖြောင့်ဖြောင့်သွား၊ နားလည်ပြီနော်။ ဘယ်သူက ဘာကြီးဖြစ်သွားလည်းပဲ ကိုယ်နဲ့ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။ မေတ္တာပိုပြီး ဝမ်းသာတာ.. ဝမ်းသာပေးလိုက်။ နုလုံးသွင်းတာ အဓိကပဲ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဖြောင့်ဖြောင့်ကလေး သွားနော်။ သဘောပေါက်ကြလား ?

“အမှိုက်အဝင်မခံရပါ”

ဥပမာ-အားဖြင့် တိုက်ကြီး ဆောက်လို့ မြို့ကြီးက သာယာတယ်ဆိုလည်း ကိုယ်နေရတာလည်း မဟုတ်ဘဲ သွားကြည့်.. ကြည့်တာပဲရှိတယ်။ နိုင်ငံခြားမှာ ဘုန်းဘုန်းကို လည်မလားတဲ့ ဘုန်းဘုန်းက ဒါက ဒါပါဘဲ ကိုယ်နေရတာလည်း မဟုတ်ဘဲ မြင်ရတာဘဲရှိတာ။ အမှိုက်တောင် ဝင်သေးတယ်။ မကြည့်တော့ဘူးလို့။ ဒါတွေဘဲ မြင်နေရတာကို လူတွေနဲ့ အဆောက်အဦးတွေပဲ၊ ဘာထူးမှာလဲ... ။ အဲဒါကို တအံ့တဩသွားလုပ်နေရင် လမ်းကြောင်း ပျောက်သွားလိမ့်မယ် ကိုယ့်လမ်းကိုယ် လျှောက်ရမယ်နော်။ မျက်စိမလည်နဲ့နော် တချို့ဆို ဈေးတွေ၊ စီးတီးမတ်တွေ သွားကြတယ်။ ဘာသွားလုပ်လဲ ဆိုတော့ သက်သက်သွားပြီး လမ်းကြောင်းပြောင်းတာ လျှောက်ကြည့်ပြီးတော့ အမှိုက်တွေ ထည့်တာ။ ကိုယ်လိုချင်တာ တစ်ခုကို အားကျပြီး ဇာတ်လမ်းက ရှုပ်လာရော အဲဒီတော့ လမ်းကြောင်းတွေ ပြောင်းမကုန်ဘူးလား။

သူများမှာရှိတာ ကိုယ်ရှိတာ ကျနေတာပဲ။ အလကားနေရင်း ဘဝင်တွေ မြင့်လာတာ ရပ်ကွက်ထဲက မုန့်ဆို မစားချင်တော့ဘူး။ ကုန်တိုက်ကြီးတွေက မုန့်မှ ကောင်းတယ်ထင်တယ်။ စဉ်းစားနော် ရွှေပုဇွန်က မုန့်မှ ကောင်းတယ်ထင်တာ။ ဒီက မုန့်မကောင်းဘူး အိမ်က ထမင်း၊ ဟင်း မကောင်းတော့ဘူး ဘဝင်မြင့်လာတာ။

“လမ်းကြောင်းပျောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ”

- ၁။ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ် သိအောင် ကြိုးစားပါ။
- ၂။ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်လျှောက်ပါ။
- ၃။ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ပါ။
- ၄။ ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်နေပါ။ သူက အခက်ဆုံးနော် ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်နေတတ်ကြရဲ့လား နေတတ်ပြီနော်... ။

ဒီလို ပမာဏကို နေတတ်ပြီး ကျင့်တတ်မယ် ဆိုရင်ဖြင့် ချမ်းသာပြီ နားလည်ပြီနော်။

အရေးအကြီးဆုံးအချက်က ဘယ်သူတွေ ဘာဖြစ်နေနေပေါ့နော်။ မေတ္တာပို့ရမယ်၊ ဝမ်းသာပေးရမယ်။ ကိုယ့်ထက် ငယ်ရင် သနားရမယ်။ သိပ်ပြီးတော့ ကိုယ်မကယ်နိုင်ရင် ဥပက္ခာ ထားပေးရမယ်။

မေတ္တာရယ်၊ ကရုဏာရယ်၊ မုဒိတာရယ်၊ ဥပက္ခာရယ်။ အဲ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်တော့ မပျောက်စေနဲ့ အရေးကြီးတယ်နော်။ လမ်းမပျောက်စေနဲ့နော်။

တကယ်လုပ်ရမှာက လောလောဆယ် လက်ရှိအချိန်မှာ အလုပ်လုပ်ရမှာလေ သဘောပေါက်ရဲ့လား။ သားသမီးအတွက် ဆိုပြီး အနာဂတ်တွေ ပူပေးလိုက်တယ်။ တကယ်ကော ဖြစ်လာမလား လမ်းကြောင်း ပျောက်မသွားဘူးလား။ အချိန်ဖြုန်းတာပေါ့။ အဲဒါ ဝီရိယ မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့... ခေါ်တယ်။ သေသေချာချာ မှတ်နော်။ ဝီရိယကင်းမဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ခေါ်တယ်။

‘ဝီရိယ’ ဆိုသည်မှာ..

ဝီရိယကို အဓိပ္ပါယ်ကောက်တာမှာ.. တစ်မျိုးနော်။ **အချိန်တိုင်းမှာ အမြင်မှား ကိလေသာတွေကို ပယ်သတ်နေမှာ ဝီရိယ ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ခေါ်တယ်။**

အမြင်မှား ကိလေသာတွေကို အချိန်တိုင်းကြိုးစားပြီး ပယ်သတ်နေမှ ဝီရိယရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ခေါ်တယ်။

အဲ.. ဒါကို အတွေးတွေနဲ့ မျောပြီးတော့ နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝီရိယ ရှိတယ် မခေါ်ဘူး။

“မိစ္ဆာ ဝိတတ်” အလိုလိုက်လို့ရှိရင် ဝီရိယရှိတယ် မခေါ်ဘူး။ သဘောပေါက်ရဲ့လား.. ရတယ်နော်.. သေသေချာချာမှတ်နော်။

ကျောင်းသားလည်း ကျောင်းသားမို့လို့။

ကိုယ့်လမ်းကလေးကို မှန်မှန်လျှောက်လမ်းကြောင်း မပျောက်စေနဲ့ လမ်းခွဲတွေ မလိုက်နဲ့။ ဒါမှ မြန်မြန်ပြီးမှာပေါ့ သဘောပေါက်ပါတယ်နော်။ ဒါဖြင့်ရင်ကောင်းပြီ။

တကယ်ကျင့်ရမှာက.. ဘယ်အချိန်တုန်း လက်ရှိအချိန်၊ လက်ရှိအချိန်မှာ ဘာပေါ်လဲဆိုရင် ခန္ဓာငါးပါး ဟုတ်ရဲ့လား.. ?။ အမှန်အတိုင်း ရှုရင် ပျောက်မသွားဘူးလား... ?

(ပျောက်သွားပါတယ်.. ဘုရား။)

ပိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ဆက်မယ်ဆိုလို့ ရှိရင်လည်းဘဲ ဘာဖြစ်အောင် ဆက်ရမှာလဲ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ဆက်။

ဆက်တတ်ပြီလား တရားကရှုပ်သေးလား။ အိမ်ကော ပါပါ့မလား။

(ပါ ပါတယ်.. ဘုရား။)

သယ်နိုင်ပါ့မလား... ?။

(သယ်နိုင်ပါတယ်.. ဘုရား။)

မပျောက်နဲ့နော်။ တချို့တွေ တစ်လလောက် ခံတယ် တော်ကြာ ပျောက်သွားပြန်ရင် ပြန်စ။ ပြန်ခါစက ရသလိုဘဲ တစ်ဆယ့်ငါးရက်လောက်တော့ ကြည်နေတာဘဲ နောက်တော့ ပြန်ရှုပ် လာတာပဲ။

တရားပွဲ ကျင်းပလို့ရှိရင် ယောဂီ အဟောင်းတွေက ဝင်ချင်တာ ခဏခဏ၊ အသစ်တွေ ဦးစားပေးပါဆိုတော့ ယောဂီဟောင်းတွေက ပြောတယ်။ အသစ် ပြန် ပြန် ဖြစ်လို့ပါတဲ့။ ယောဂီအဟောင်းရယ်လို့ မခေါ်နိုင်တော့ဘူး။ အသစ်ကြီးဘဲ ခဏခဏဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလို ပျောက်ပျောက် သွားတာကို ပြန်ပြန်ရှင်းနေရတာ။

ကဲ.. ဒါဖြင့် ဘုရားရှင် တရားတော်ကဖြင့် အင်မတန် နှစ်သက်စရာ ကောင်းပါတယ်တဲ့ မှတ်ကြပါ။ ဘာမှ မခက်ပါဘူး။ အင်မတန် ရှင်းပါတယ်တဲ့။

"သွက္ကာတော၊ ဘဂဝတာဓမ္မော၊ သန္နိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော၊ ဖဟိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ဝိညျဟီတိ။"

"အဖော်ကောင်းတရား"

ပညာရှိများ အသီးသီးဟာ အဖော်ကောင်းအဖြစ်နဲ့ ကိုယ့်အတွက် ဆောင်ထားကြတယ်။ ထိန်းသိမ်းထားကြတယ်၊ သိမ်းဆည်းထားကြတယ်။

အဖော်ဆိုတဲ့ စကားကို ပြန်သုံးရအောင်နော် **ကာယကတာ သတိဟာ** အကောင်းဆုံး အဖော်လို့ ဆိုတဲ့ စကားလေးနော်။

အာနန္ဒာ မထေရ် ဥဒါန်းကျူးတာကို အကဲခတ်ပြီးတော့.. ကိုယ်မှာက တကယ်တော့ အတုံး၊ အခဲ၊ အထည်၊ အထင် အားဖြင့် မိဘ၊ ဆရာသမား၊ အဆောက်အဦးတွေ၊ စီးပွားတွေကို အဖော် ထင်နေကြတာကိုး။

ရှင်အာနန္ဒာမထေရ် နေရာက ကြည့်လိုက်တော့ ဘုရားရှင် မရှိတော့ဘူး။ သူ့မှာ အားကိုးစရာ ရှိသေးလား.. ? မရှိတော့ဘူးနော်။ တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယ ဖြစ်သွားပြီ။ သူ့အမျိုးတွေကလည်း ရှေ့က နတ်ရွာ စံတာစံ၊ သေတဲ့သူ သေကုန်ကြပြီ။ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးကလည်း ခန္ဓာဝန် ကျသွားပြီ။

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း မရှိတော့ဘူး။ ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလန်လည်း မရှိတော့ဘူး။ သူတစ်ပါး တည်းလိုလို ဖြစ်သွားတာပေါ့။

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

အဲဒီတော့ မှတ်ပါ။ ကိုယ့်သဏ္ဍာန်မှာ.. "အဖော်" ထင်ထားတာတွေက ဘာကို ထင်သလဲဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိ တကုာ၊ မာန နဲ့ ယှဉ်ပြီးတော့ကာ၊ အကောင်အထည်ကြီးတွေကို အဖော်လုပ်နေကြတာ သေသေချာချာမှတ်နော်.. မျက်နှာ၊ လက်၊ ခြေကို ငါထင်တယ်၊ အကောင်အထည် ထင်တော့ အိမ်ကို အဖော်လုပ်တယ်၊ အဖေ၊ အမေ အဖော်လုပ်တယ် သားသမီး မြေးတွေ အဖော်လုပ်တယ်။ စိတ်က ကျက်စားပြီးတော့ နှလုံး သွင်းထားကြတယ်။ ဒါကို မှီတွယ်တယ် ခေါ်တယ်။ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ဇနီး၊ ခင်ပွန်းသည်၊ သားသမီးလေးတွေကို အဖော်လုပ်ထားတော့ ကိုယ့်ကမ္ဘာလေးပါ။ စိတ်ကူးနဲ့ အဲဒါ အကုန်လုံး ဖယ်ကြည့်ကြရအောင်။

ကဲ မျက်စိ ခဏ မှိတ်ထားလိုက်....

ကိုယ် နေတဲ့အိမ် ပုံဖော်လိုက်ပါ။ ကိုယ် အင်မတန် ခင်တဲ့ သားသမီး၊ သားမယား၊ ခင်ပွန်းသည်၊ ခင်ပွန်းမ၊ မိတ်ဆွေ၊ အမျိုး ပုံဖော်လိုက်ပါ။ အားကိုရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် အတူနေပေါ့။ ပြီးရင် ကိုယ့် စီးပွား ဥစ္စာ ပုံဖော်လိုက်ပါ။ ငွေကြေးလည်း ပုံဖော်လိုက်ပါ။

ကဲ... အဲဒါတွေ မရှိတော့ဘူး၊ အားလုံး မရှိတော့ဘူး၊ သေတာသေ၊ ပျက်တာပျက် အားလုံး မရှိတော့ဘူး။ တစ်ယောက်တည်း အသွင်ဆိုရင် ခံစားကြည့်ပါ။

အားလုံး မရှိတော့ဘူး... ။

ဇနီးသည် ဆိုလည်း .. သေသွားပြီ။ ခင်ပွန်းသည်လည်း... သေသွားပြီ။ စီးပွားလည်း အကုန်ကုန်သွားပြီ။ ဆွေမျိုးတွေလည်း သေသွားပြီ။ နေရာအိမ်လည်း ကုန်သွားပြီ ။ ဘာမှမရှိတော့ဘူး၊ တစ်ယောက်တည်း အနေနဲ့ စဉ်းစားပါ။

ပြီးရင် ကိုယ့်လက်၊ ကိုယ့်ခြေတွေလည်း... 'မ' မရအောင် သေခါနီး ဖြစ်နေပြီ။ နောက်ဆုံး အသက်တောင် မရှုနိုင်တော့ဘူး။ နောက်ဆုံးနော် စဉ်းစားကြ၊ အားကိုး ရှိပါမလား၊ သေချာတွေ့ပါ။ ခံစားကြည့်ပါ။ သေခါနီးမှာ ဒီအတိုင်းပါပဲ။

အိမ် ရှိသော်လည်း မရှိသကဲ့သို့၊ ခင်ပွန်းသည် ဇနီး၊ သားသမီး၊ ဆွေမျိုးတွေ ရှိသော်လည်း မရှိသကဲ့သို့၊ ဥစ္စာပစ္စည်းများ ရှိသော်လည်း မရှိသကဲ့သို့ အားကိုးလို့ မရတော့ပါဘူး။

ဤကိုယ်လုံးကြီးကလည်း လက်၊ ခြေ ကအစ 'မ' မရ၊ 'ကြွ' မရ၊ အားကိုးလို့ မရတော့ဘူး။ အားကိုးမဲ့ပြီ။ အသက်ရှူတာ အားကိုးနေရပါတယ်။ အသက်တောင် မရှူနိုင်တော့ဘူး ဆိုတော့ အားကိုး မရှိတော့ဘူး။

ဒီအချိန်မှာစိတ်က ဘာကို မှီတွယ်မလဲ။

ဘာကို အားကိုး လုပ်မလဲ အဖော်လိုပြီနော်။ အဖော်ကောင် ထင်တာသည်၊ အရိပ်ကို အကောင်ထင်ပြီး အဖော်လုပ်ထားတွေက တကယ်တော့ သေခါနီးမှာ အားကိုးလို့ မရတော့ဘူး။ အားကိုး အစစ် မဟုတ်တော့ဘူး။

တကယ် အဖော်ကောင်းနဲ့ လမ်းကြောင်းလေး တစ်ခုတော့ ရှိသင့်တယ်။ ကဲ.. မျက်လုံး ပြန်ဖွင့်ကြမယ်။

ဒီနေရာမှာ ဘုန်းဘုန်းတို့ ပဏ္ဍာစာရီ အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး အကဲခတ်လို့ ရမယ်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဆုံးမလို့ရမယ်။ ကြားဖူးတယ်နော် သူဌေးသမီး ပဏ္ဍာစာရီ၊ ကိုဒါသ ဆိုတဲ့သူကို မျက်စိကျပြီး မိဘတို့ထက် ပိုပြီးတွယ်တာလို့ ခိုးရာ လိုက်သွားကြတာ။

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

မြစ်ကူး ချောင်းကူး သွားပြီး နေထိုင်ကြတာ ပထမ ကိုယ်ဝန်ရှိပြီးတော့ ကလေး တစ်ယောက် ဖွားမြင်ခါနီး... သူမ အားကိုရှာတယ် အမေကိုပဲ ပုံပေါ်လာတယ်။ အမေဆီပြန်ရင်တော့ အမေက စောင့်ရှောက်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ အမေ့ကို သတိရတယ်။ ပြန်ပို့ပါလို့ ယောက်ျားကို ပူဆာတော့ ပြန်ပို့ရင်ကွယ် ငါ့ကိုသတ်ကြမှာပေါ့ဆိုပြီး ယောက်ျား အချိန်ဆွဲနေတယ်။

နောက်တော့.. မအောင့်နိုင်တော့ဘူး။ ယောက်ျား မရှိတုန်း ညဘက် အိမ်ကထွက်သွားတာ လမ်းမှာပဲ ကလေးက ဖွားတယ်။

အဲဒီတော့ ယောက်ျားက လိုက်လာပြီး ကလေးလည်း အပြင်ရောက်ပြီ။ ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်တော့ မိန်းမရေ မီးဖွားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီပဲ ပြန်ကြစို့ဆိုကာ လမ်းတဝက်က အိမ်ပြန်လာကြတယ်။

သား တစ်ယောက် ပြီးသွားပြီပေါ့။

အဲဒီသားကြီးက စကားပြောတတ်၊ သွားတတ်၊ လာတတ်၊ လမ်းလျှောက်တတ်တဲ့ အရွယ်ရောက်တော့ နောက်တစ်ယောက် ကိုယ်ဝန်ရှိလာတယ်။

ဒီလိုပဲ ကိုယ်ဝန်ရင်လာတော့ အမေ့ကိုပဲ အားကိုး ပုံဖော်တာကိုး။ ပြန်ပို့ဖို့ တောင်းဆိုတော့ ယောက်ျားကလည်း ခါတိုင်းလိုပဲ အချိန်ဆွဲထားတာပေါ့။

နောက်တော့ ယောက်ျားမသိအောင် ဒီလိုပဲ ထွက်သွားတာပဲ။ အဲဒီအချိန်က မိုးဦးကျ ဖြစ်နေတာ မိုးတွေ အေးတဲ့အချိန် လေးကြီးမိုးကြီး တစ်အားကျတဲ့ အချိန်ဖြစ်တော့ ဇရပ်တစ်ခုမှာ ဖွားရတာ ယောက်ျားက လိုက်လာတော့ မီလာတယ်။ အဲဒီမှာ အဝတ်အပိုကလည်း နည်းနည်းပါးပါး ပါလာတယ်။ ချမ်းတာနဲ့ မီးလေး မွှေးပါဆိုတော့ ယောက်ျားက ညဘက်ကြီး 'ထင်း' သွားရှာရင်း၊ မြွေကိုက်လို့ သေသွားတယ်။ မပြန်လာနိုင်တော့ဘူး။ ယောက်ျား ပြန်မလာတော့ တွေးရင်းနဲ့ ရင်ထဲ အေးမလား... မအေးဘူးနော်။ အပူက စပြီးနော်။

သွေးနု၊ သားနုနဲ့ ကလေး အကြီးတဖက်၊ ကလေး နီတာရဲတဖက်နဲ့ နေရတာ၊ ကလေးကို ပုဆိုး အစုတ်ကလေးနဲ့ ထုပ်ထားတယ် ထားလိုက်ပါတော့။

မနက် မိုးလင်းတော့.. မိုးတိတ်လို့ နေထွက်လာတဲ့အခါ ဘာမှလည်း မစားရ မသောက်ရသေး။ စဉ်းစားနော်...။

ကလေး အကြီးကို လက်က ဆွဲ၊ ကလေးငယ်ကို ချီပြီး ထွက်လာတာ၊ လမ်းမှာ... ယောက်ျားက ပက်လက်ကြီး... သေနေတာ မြင်ရတော့ စိတ်အေးပါ့မလား။ စဉ်းစားကြ၊ အမိက အားကိုးတစ်ခု ပြုတ်သွားပြီ။ ဒါပေမဲ့ မရူးသေးဘူး။ စိတ်က မှီတွယ်စရာရှိသေးတယ်၊ နားလည်လား။ သူ့မှာ အိမ် ရှိသေးတယ်။ အဖေ အမေ အစ်ကို ရှိသေးတယ်။ ရှိသေးတယ် ဆိုရင်ပဲ ခံသာသေးတယ်။ မပူသေးဘူး။ မရူးသေးဘူး။ ရူးလောက်အောင် မပူသေးဘူး။ မထူးပါဘူး အမေ့အိမ်ပြန်တာ ကောင်းပါတယ် ဆိုပြီး သားကြီး လက်ဆွဲ၊ သားငယ် ပွေ့ချီပြီး လာတော့ ညက မိုး တစ်အားရွာထားတော့ ချောင်းက တစ်အားစီးနေတာ ခါးလောက်၊ ပေါင်လောက် ဖြစ်နေတယ်။ ကလေး နှစ်ယောက်လုံး မနိုင်တော့ကာ သားကြီးကို သားကြီးရေ ဒီမှာနေ အမေ ညီမလေးကို ဟိုဘက်ကမ်း သွားပို့လိုက်ဦးမယ်၊ အမေခေါ်မှ လာ ဆိုတော့ ဟုတ်ကဲ့ပေါ့။

ဒါနဲ့ အားယူပြီး ရေထဲကူးသွားတယ်။ ဟိုဘက်ကမ်း ရောက်တော့ ကလေးကို အနီးနဲ့ထုပ်၊ ထားပစ်ခဲ့တယ်။ ပြန်လှည့်လာတာ မလှမ်းမကမ်း ကျတော့ ရေစီး အရှိန်နဲ့ မျောပါလာတဲ့ ဌက်သေ၊ ကြက်သေ တွေကို သုတ်နေတဲ့

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

စွန့်ကြီးက ရှိနေတာကိုး။ ကလေးကို သားကောင်မှတ်လို့ တစ်ခါတည်း လာသုတ်သွားတာ သွေးတွေနဲ့ ကလေးက ငယ်သံပါအောင် အော်ပြီးတော့ ပါသွားတယ် ကြည့်လိုက်ရတဲ့ အမေက ရင်ထဲ ကောင်းပါ့မလား။ ဘယ်ကောင်ပျံမလဲ အရမ်း ခံစားရတာ။ အဲဒီစွန့်က ဒီဘက်ကမ်းက ဟိုဘက်ကမ်းကို ဝဲသွားတာကိုး။

ချောက်လိုက်တာ တရွေးရွေးနဲ့ စွန့်က သားကြီး ရှိတဲ့ဘက်ကို ရောက်သွားတော့ သားကြီးကို လက်ယပ်ခေါ်သလို ဖြစ်သွားပြီး ကလေးက ရေးထဲ ဆင်းလိုက်တယ်။ ဟဲ့ သားကြီး မဆင်းနဲ့လို့ အော်လိုက်ပေမယ့် မရတော့ဘူး။ သားကြီးလည်း ရေထဲပါသွားပြီး ရေနစ်သေး။ သားငယ်ကလည်း စွန့်ချီတော့ ဝိုက်ပေါက်သေး။ တစ်မနက်တည်းမှာ ယောက်ျားသေ၊ ကလေးနှစ်ယောက်သေ၊ ဒီမှာ အားကိုးစရာ ကျန်သေးလား... ?

(မကျန်တော့ပါဘူး... ဘုရား)

ကျန်သေးတယ်.. အိမ်ရယ်၊ အဖေရယ်၊ အမေရယ်၊ အစ်ကိုရယ် ကျန်သေးတယ်။ ပူတော့ တစ်အားပူနေတယ် မရှူးသေးဘူး။ စိတ် မှီခိုစရာ အအေးဓာတ်တွေ ရှိသေးတယ် သဘောပေါက်လား။

တဝိုင်းနဲ့ ရင်ထဲတော့ မကောင်းဘူး။ အိမ်နဲ့ အဖေ၊ အမေရှိရာ သွားတော့တာ။ ရှူးတော့ မရှူးသေးဘူးနော်။ ပူတော့ တအား ပူနေပြီ။ ပူလွန်းအားကြီးရင် ဟော်မုန်းတွေ ကပြောင်းကပြန် ဖြစ်တာ သေချာပြီ။ အားနည်းသွားတာ သေချာပြီ။

မနက် မိုးလင်းက 'စ' လာတာ၊ နေမြင့်လို့ ထမင်းစားချိန် ကျော်ရင်ကျော်မှာပေါ့။ မြို့နားရောက်လာတော့ အသိ ဦးလေးကြီး တစ်ယောက်နဲ့တွေ့တော့ မပဋ္ဌာ မဟုတ်လားလို့မေးတယ်။ အဲဒီတော့ ဦးရယ် အဖေတို့ အမေတို့ အစ်ကိုတို့ကောလို့ မေးတော့ မျက်နှာပျက်သွားပြီး လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်တယ်။

မီးခိုးတွေ တလူလူနဲ့ ဘာပါလိမ့်လို့ မေးကြည့်တော့ တိုက်ဟောင်းကြီးဆိုတော့ ညက လေကြီးမိုးကြီး ကျပြီး ပြိုကျသွားတာလေ။ အဖေ၊ အမေ၊ အစ်ကိုတို့ သေသွားပြီ။ သူတို့ကို သပြိုလ်ထားကြတာ

ကဲ.. အခုတော့ အိမ်ရှိသေးလား... ?
(မရှိတော့ပါဘူး... ဘုရား။)

အမေကော ရှိသေးလား... ?
(မရှိတော့ပါဘူး... ဘုရား။)

အဖေကော ရှိသေးလား... ?
(မရှိတော့ပါဘူး... ဘုရား။)

အစ်ကိုရော ရှိသေးလား... ?
(မရှိတော့ပါဘူး... ဘုရား။)

အားကို ကျန်သေးလား... ?
(မကျန်တော့ပါဘူး... ဘုရား။)

အဲဒီတော့မှ တအားပူပြီး "စိတ်ရဲ့ မှီရာဌာန၊ စိတ်ရဲ့အဖော်" မရှိတော့မှ သွက်သွက်ခါအောင် ရှူးတော့တာပဲ။ ပူလွန်းအားကြီးတော့ ပူလောင်လွန်းလို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြေးလွှားနေပြီးတော့ကာ တွေ့တဲ့ကလေး သူ့ကလေး

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ထင်တော့ပဲ။ ယောက်ျားမြင်လဲ သူ့ယောက်ျား ထင်တာပဲ။ လိုက်ဆွဲလိုဆွဲနဲ့ ပတ်ချာလည် ရူးနေတာ၊ အဝတ်အစားလည်း ဝတ်ပေးလို့ မရေတော့ဘူး။ တစ်အား ရူးတော့တာပဲ။

နောက်ဆုံးဘဝနော်၊ ရဟန်းမ ဖြစ်မယ့် နောက်ဆုံး ဘဝနော်၊ ခံစားရတာ၊ အဲဒါနဲ့ အချိန်ကျတော့မျှ ဘုရားရှင် ကျောင်းတော် ရောက်သွားတာ တရားပွဲ ကျင်းပတဲ့ အချိန်မှာ သူက ကိုယ်တုံးလုံးနဲ့ ဝင်သွားတော့... ဘေးက မောင်းထုတ်မယ့် အမှုအရာလုပ်တယ်။ ဘုရားရှင်က တားတယ်။

အကြောင်းရှိလို့ပဲဆိုပြီး ဘေးက ပရိသတ်က ငြိမ်နေတယ်။ တစ်အောင်လောက်လည်း ကြာရော ဘုရားက အင်မတန် နှလုံးကို အေးစေတဲ့ အသံနဲ့ပေါ့နော်။ ချစ်သမီး ဒီလိုလာလို့ ခေါ်လိုက်တယ် အဲဒီအသံက စိမ့် ခနဲ နှလုံးထဲ ရောက်သွားတော့မှ အအေးဓာတ် ဝင်သွားတာ။ အအေးဓာတ် ဝင်သွားပြီး ပြန်ကြည့်တော့မှ သူ့ကိုယ်သူ ပြန် သတိရလာတယ်။ ရှက်တဲ့ အမှုအရာကို ကြည့်ပြီး အဝတ်ပေးတော့မှ အဝတ် ပတ်ပြီးတော့ကာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ခြေတော်ဦးခိုက်ပြီးတော့ တပည့်တော်မကို ကယ်ပါဦးလို့ ငိုတော့တာ။

ဘုရားရှင်က ချစ်သမီး.. သတ္တဝါတွေ ဟာကွယ် အဖေ၊ အမေ၊ ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမ၊ အိုးအိမ်၊ စီးပွား၊ ခင်ပွန်းသည်၊ သားသမီးတွေကို အဖော် ထင်ကြတယ်။ အားကို ထင်ကြတယ်။ တကယ်တော့ အားကိုး မဟုတ်ပါ။ အဖော်ကောင်း.. မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကို သိသောကြောင့် ဘုရား အစရှိတဲ့ သူတော်ကောင်းများဟာ နိဗ္ဗာန်လမ်းကြောင်းကိုပဲ ထွင်ကြတယ်။ ဘာကို.. ထွင်တာလဲ.. ?။

(နိဗ္ဗာန်လမ်းကိုပဲ ထွင်ကြပါတယ် ဘုရား။)

အဲဒါ အဖော်ကောင်းပဲ စိတ်ရဲ့ ကျက်စားရာ လမ်းကြောင်းပြောင်းလိုက်တာ "စိတ်ရဲ့အဖော်" လို့ ခေါ်တယ်။

ပေါ်ချင်တာပေါ် ကိုယ်အမှုအရာအစ အားလုံး အာရုံ နဲ့ ခွါရတိုက်လို့ ပေါ်သမျှ အားလုံးဟာ အကောင်အထည် မဟုတ်ကြောင်း ဒါကို စိတ်က တွေးတောတော့မယ်။ စိတ်က ကျက်စားတာနော်။

အားလုံးဟာ စကားပြောသံ ပါလား။ ငါလို့ ပြောတဲ့အသံ ပါလား။ ငါ့အိမ် ဟုတ်သေးလား? ငါ့သမီး ဟုတ်သေးလား။

မဟုတ်ဘဲ သူ့ သဘောတရားဟာ **တံလျှပ်အငွေ့လို့ပဲ ဖွား-သေ၊ သေပြီး အဆုံးသတ်တာပဲ ရှိတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီးတော့ နေလိုက်တဲ့ အခါကြတော့ အဲဒီတော့မှ လုံးဝ လွတ်မြောက်သွားတာ..** အဲဒါ အဖော်ကောင်း အစစ်ပဲ။ အဲဒါကို ပြုလည်း ပြုလိုက်ရော ငြိမ်ပြီးတော့... သောတာပန် ဖြစ်သွားတယ်။ လုံးဝ အပူငြိမ်းသွားတာ ပြုတ်ထွက်သွားတာ၊ ရမယ်နော်၊ ရမလား.. ?။ အဲဒီတော့မှ ရဟန်းမ အဖြစ်ကို ယူပြီးတော့ကာ **ခေါင်းခေါင်းပါးပါး သင်္ကန်းနဲ့ နေတဲ့ နေရာမှာ "တေဇေါ" လည်းရတယ်။**

တစ်နေ့ကျတော့ ရဟန်းတာမဲ့ နေ့လည်းရောက်ရော၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ် ရင့်သွားပြီး အားကောင်းလာတော့ ဆွမ်းခံအပြန် ခြေဆေးတာပေါ့။ ရေအိုးထဲက ရေလေးခပ်၊ ခြေနှင်းခုံပေါ် ခြေထောက်တင်၊ ခြေဆေးလိုက်ရင်း ရေက သံထဲမှာ.. စိပြီး ပျောက်သွားရင်း တစ်ခါထပ်ပြီး ရေတစ်ခွက် လောင်းလိုက်ရင်း တရိပ်ရိပ် ပျောက်သွားရင်းကို ကြည့်ပြီး "သံဝေဂ" ယူနေတာ၊ တရား နှလုံးသွင်းနေတာပေါ့။

ဘုရားက အခွင့်အရေးကောင်း သိတာနဲ့ သူ့နားမှာ ကြားအောင် **ချစ်သမီး အဲဒီအတိုင်း ရှု သဘောမှန်သမျှ အားလုံးဟာ အချိန်နဲ့အမျှ တရိပ်ရိပ် ပြီးဆုံးနေတာနဲ့ ကုန်ဆုံးနေတာပဲ ရှိတယ်လို့** တရားကို အပြီး သိမ်းပေးလိုက်တယ်။

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ဘယ်တော့မှ ပြန်လာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ညက်လဲ့ပြီး အဲဒီမှာ အပြီး တဏှာအစပ် ပြတ်တာ။ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးသွားတာနော်။

ဒါဖြင့်ရင် အားလုံး... လောကမှာ ရှိသမျှ အထည်သတ္တဝါ အားလုံးဟာ.. အဖော်ကောင်း ဟုတ်ပါ့မလား.. ? တကယ့် အဖော်ကောင်းသည် ဒီတရားဘိရိတယ်။ အဲဒီ လမ်းကြောင်းဟာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်သောကြောင့် အားလုံးကို သတိပေးချင်တာက **“ရှိသော်လည်း - မရှိသကဲ့သို့”** ထားပြီး ကျင့်ပါ။

ဘာလဲ... ?။

(ရှိသော်လည်း မရှိသကဲ့သို့ ထားပြီး ကျင့်ရမှာပါ.. ဘုရား။)

သေချာမှတ်နေရင် ဘယ်လောက်ပဲ ကျောင်းကြီး၊ ကန်ကြီး၊ ဥစ္စာတွေ ရှိတယ်ပြောပြော ရှိသော်လည်း မရှိသကဲ့သို့ ထားပြီး၊ ကိုယ့်လမ်း လေး ကိုယ် လျှောက်ပေါ့။ ဒါ အကောင်းဆုံး လမ်းပဲ။ တုန်လှုပ်စရာ ရှိသေးလား။

ဒီအတိုင်း သွားမယ်ဆိုရင် တုန်လှုပ်စရာ.. ရှိသေးလား.. ? အဲဒီလမ်းကြောင်းဟာ ကောင်းလား? မကောင်းလား ? ဆိုတာ ဘုရားရှင်ကိုပဲ အကဲခတ်ပေါ့။ ဘုရားရှင်က ဒီအတိုင်းပဲ အမြဲနေတာဆိုတော့.. ကောင်းလား၊ မကောင်းလား၊ တွက်ကြည့်တာပေါ့နော်။

ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်က အမိန့်ရှိပါတယ်။ သက်သာနဂိုပြည်က ဆင်းလာတော့.. တစ်မိုးလုံး ပြည့်နေအောင် ဗြဟ္မာ၊ နတ်တွေက ပူဇော်ပြီး ဆင်းလာတာ ဘုရားရှင်က ရောင်ခြည်တော် လွှတ် လိုက်တော့ လူရော၊ နတ်ရော၊ ဗြဟ္မာရော၊ အပြန်အလှန် မြင်ကြရတာကိုး။ ဘုရားကို ကြည်ညိုလိုက်ကြတာ။ အဲဒီမှာ

“ဘုရားရှင် မိန့်ကြားချက် တစ်ခု”

ဗြဟ္မာ၊ နတ်တွေကြည်ညိုတဲ့ အကြောင်းကို ဘုရားက ပြတာနော်။ အကြောင်းကတော့ ဒီလမ်းကြောင်းမှာ အမြဲတမ်း ဝင်စားနေတာ။ တိတ်ဆိတ်တာ။ ဖိုလ် ဝင်စားတယ်ခေါ်တယ်။ အင်မတန် စင်ကြယ်လွန်းလို့ နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေက ကြည်ညိုကြတာပါလို့ ပြောတယ်။ အဲဒီလမ်းမှာ ကျက်စားနေရင်း စွမ်းအားတွေ ပြည့်လို့၊ ဗြဟ္မာတွေ ထက်လည်း သာတယ်။ နတ်တွေ ထက်လည်းသာတယ်။ ဘဝ ပြောင်းသွားတာကိုး။ အဲဒီ ဇော သတ္တိကလည်း ဘဝ ပြောင်း စေတာပဲလေ။ သဘောပေါက်လား။

အပူ မရှိဘဲ လွတ်မြောက်တဲ့ ဓာတ်ကြီး။

ဗုဒ္ဓ ဓာတ်ကြီးက ဓာတ်ရိပ် ဓာတ်ခိုးတွေ ပြောင်းပြီး ဗြဟ္မာ ထက်လည်းသာတယ်။ နတ်ထက်လည်း သာတယ်။ စွမ်းအား အင်မတန်ကောင်းတာ။ လောကီဘက်က ယှဉ်မရအောင် စွမ်းအားမြင့်တယ် သဘောပေါက်လား..?

လောက က.. လွန်တဲ့နေရာ ရောက်မနေဘူးလား.. ? မကောင်းဘူးလား.. ? အဲဒါ အဖော်ကောင်းပဲလေ နားလည်းလား.. ? အဖော်ကောင်းနဲ့ မနေသင့်ဘူးလား.. ?

(နေသင့်ပါတယ်.. ဘုရား။)

ပိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

ဘယ်တော့ နေမှာလဲ... ?

(အခု နေမှာပါ.. ဘုရား။)

အခု နေရမှာပေါ့နော်။ နောက်မှ နောက်မှဆို ကောင်းပျံ့မလား.. ? ရှိသော်လည်း...

ဘာလဲ.. ?။

(ရှိသော်လည်း... မရှိသကဲ့သို့၊ ထားပြီး ကျင့်ရမှာပါ.. ဘုရား။)

နားလည်လား...?။ ဘာဘဲ.. ?။

(ရှိသော်လည်း... မရှိသကဲ့သို့၊ ထားပြီး ကျင့်ရမှာပါ.. ဘုရား။)

အရပ်စကားနဲ့တော့ အိမ်မရှိတော့ဘူး... ?

(ရှိပါတယ်... ဘုရား။)

သားသမီး၊ အိမ်တွေ၊ ယာတွေ၊ စည်းစိမ်၊ ဥစ္စာ၊ စီးပွားတွေရော မရှိဘူးလား.. ?။

(ရှိပါတယ်.. ဘုရား။)

ကဲ... တကယ်ရော ရှိလား.. ?။

(မရှိပါဘူး.. ဘုရား။)

ရှိသော်လည်း မရှိသကဲ့သို့ ထားပြီးတော့ကာ ကိုယ့်လမ်းကြောင်း ကိုယ်လျှောက်ပြီးတော့ ပေါ့နော်။ ဒီလမ်းကြောင်း အမှန်ပဲ မှတ်ပေးပါ။ နားလည်ကြပြီနော်... ?။ ကဲ... နားကြရအောင်.. ။

"သုံးသွယ်သောလမ်း"

ဤကဲ့သို့ ဘုရားရှင် ဟောကြား ဆုံးမတော်မူတဲ့အတိုင်း.. မိမိတို့ သဏ္ဍာန်မှာ အာရုံနဲ့ခွဲရ တိုက်တိုင်း တိုက်တိုင်း..

"ဒါ လောကဓံ" ခေါ်ပါတယ်။ တနည်း "အရှုခံ တရား"လည်း ခေါ်ပါတယ်။

မနော အထိ ပေါ်လာမှာပဲနော်။ ပေါ်သမျှကို နောက်စိတ်က လက်ခံ ဆုံးဖြတ်တိုင်းမှာ.. လမ်းသုံးလမ်း ရှိပါတယ်တဲ့။

အရှိုကို အရှိအတိုင်း.. အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း အင်္ဂါရှုစိတ်ပါးရှိသာ.. မဂ်အကျင့်ဖြင့် ရှုမှတ်ခြင်းအားဖြင့် ဒါ နိဗ္ဗာန်လမ်း... "ဇာတိကုန်တံလမ်း" ပေါ်ပါတယ်။

ဝိုင်းလော့ဆရာတော် - အဖော်ကောင်းတရားတော်

“အဖော်ကောင်း”လည်း ခေါ်ပါတယ်။ သတ္တဝါ အထည်အားဖြင့် ဆက်မယ် ဆိုရင်လည်းပဲ မဟုတ်တာ အဟုတ် လုပ်ရတာ.. ဖြစ်သောကြောင့် ကုသိုလ်ဖြစ်အောင်ပဲ ဆက်ပေါ့နော်။ မေတ္တာထား ကုသိုလ်ဖြစ်အောင်ပဲ ဆက်မယ်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် စောင့်ရှောက်ကြနော်။ အကုသိုလ်တော့ အဖြစ် မခံပါနဲ့တော့။

ဤသို့ သိမြင်လျက် “ကြိမ်ဖန်များစွာ ပွားများ အားထုတ်ခါ၊ မသေခင်မှာပဲ လျာ၍ မကုန်အောင် ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝပြီး.. ရမ်းသာတဲ့ အပြင်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် အဆုံးတိုင် ပေါက်လျက် တဏှာအစပ် အပြီးပြတ်ကာ ခန္ဓာ ဇာတ်သိမ်း ငြိမ်းနိုင်ကြပါစေ။

(ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ... ဘုရား)။

(သာဓု... သာဓု... သာဓု....)

၂၇.၁၁.၂၀၀၇
နံနက် ၂ : ၂၀
နန်းနွယ်